

בַּגְּ הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וְאַדְבְּרָהּ. וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה. חָמָס אֲזַעֲמָה
 וְשֹׁד לָךְ שׁוֹכֵן שְׂמִימָה. הִצִּיקְתָּ נִירוֹחֵי וְלֹא אֹכֵל אֲדוּמָה.
 כִּי לָדָה אֶפְעָה אֲשָׁרָה וְאֲשׁוּמָה. מִסְפֵּד מֵרַעְשֵׁה וְאֶקְוֶן
 בְּנִהִימָה. דִּבְרֵי שְׂאֵגוֹתַי יִתְּבוּ בְּיָמָה. סִפְדֵי עַל עֲדַתִּי
 אֲשֶׁר נִתְּנָה לְשִׁכּוֹה. אָרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶחִימָה. וְקוֹל נְהִי אָרִימָה:
 אֵיךְ יָשַׁבְתָּ מְשׁוֹשׁ וְעֶרְבָה שְׂמֹחָה. כָּל פְּנִים פְּאֵרוֹר
 וְכָל רֹאשׁ קָרְחָה. וְכָל זָקֵן גְּרוּעָה וְעַל כָּל לֵב אֲנָחָה.
 מֵאֵז נִתְעוֹרֵר גּוֹי עַז כּוֹרֵה שׁוֹחָה. סִלָּה אֲבִירֵי הַזִּיגִי עַז
 מִבְּטָחָה. בְּתוֹלוֹתַי וּבְחֹרֵי נָסַח בְּנִסִּיחָה. בְּרֹאשׁ כָּל
 חוֹצוֹת נִבְלָתָם כְּסוּחָה. עוֹלָלֵי וְטַפֵּי נִחְשָׁבוּ כְּצֹאן טִבְחָה.
 אֵילִילָה עַל זֹאת וְדַמְעָתִי עַל לָחָה. הָאֶסְפוּ אֵלַי דְּוִיִּי
 צֹאן נִדְחָה. לְהַרְבּוֹת הַבְּכִי וּלְהָרִים צְוֹחָה. הִילִילוּ שָׁמַיִם
 וַיַּעֲקִי אֲדָמָה. אָרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶחִימָה. וְקוֹל נְהִי אָרִימָה:
 אֲרֹאֲלִים צֹאן וְצִעֲקֵי מָרָה. סִפּוֹד תִּמְרוֹר הָאֲגִדּוּ בְּתִבְרוּרָה.
 קוֹל כְּחוֹלָה צָרָה כְּמִבְכִּירָה. הִתְאַוְּנֵנוּ עַל עֲדַת שְׁהַפּוֹרָה.
 עֲלִימוּ כִּי נִגְזְרָה גְזֵרָה. בְּחָרֵי אֶף וְזַעַם וְעֶבְרָה. וְנִתְעוֹדוּ
 בְּפִרְיִשׁוֹת וּבְטָהֲרָה. לְקַדֵּשׁ שֵׁם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְאִישׁ
 אֶת אֲחִיו חֹזְקוֹ בְּעוֹרָה. לְדַבֵּק בְּיָרְאָה מְהוֹרָה. כְּלֵי לְעִבּוֹד
 זָרָה. וְלֹא חֲסוּ גְבַר וּגְבִירָה. עַל פְּנִים צְפִירַת תְּפֹאֲרָה.
 אֲבָל אֲזָרוּ גְבוּרָה יִתְרָה. לְהַלּוֹם רֹאשׁ וּלְקַרוֹץ שְׂדֵרָה.
 וְאֵלִימוּ דַבְּרוּ בְּאִמִּירָה. לֹא זָכִינוּ לַגְּדֹלְכֶם לְתוֹרָה.
 נִקְרִיבְכֶם כְּעוֹלָה וְהִקְטַרְתֶּהּ. וְגִזְפָּה עִמָּכֶם לְאוֹרָה. הִצְפּוֹנָה
 מֵעֵין כָּל וְעֵלוּמָה. אָרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶחִימָה. וְקוֹל נְהִי אָרִימָה:

מה קינות לתשעה באב

אז הסכימו גדולים וקטנים. לקבל באתכה דין שוכן
מעונים. וזקנים וישנים ורעננים. הם היו תחלה גדונים.
ויצאו לקראתם עזי פנים. ונהרגו המונים המונים.
ונתערכו פדרים עם פרשדונים. והאבות אשר היו
רחמנים. נהפכו לאכזר פיענים. והפיסו על אבות ועל
בנים. ומישגורל עלה לוראשונים. הוא נשחט בחלפות
וספינים. ובחורים עלי תולע אמונים. הם לחכו עפר
בתנינים. ותפלזות לבושות שנים. מעלפות בזרועות
התנים. מנתחות בקרב וכידונים. זכרו זאת קהל עדת
נבונים. ואל תחשו מהרבות קינים. והספידו על חסידים
והגונים. אשר צללו בפנים הזדונים. לזכר זאת נפשי
ענומה. אריד בשיחי ואהימה. וקול נהי ארימה:

תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים. אבל יחיד
עשי לך מספר תמורדים. על תופשי מושטין ופזרשי
מכמורים. מלתיך וחובליך במים אדירים. עורכי
מערכה מישרי ידורים. מפענחי צפוניך ומגלי מסתורים.
מי יקצה בגבעות ומי יסתת בקהרים. מי יפרק הניזות
ומי יתרוץ שברים. מי יפליא נזירות ומי יערוך נדרים.
מי ישדד מעמקך וחתו אפרים. ומי ילחום מלחמתך
וישוב לשערים. כלי מלחמה אבדו ונפלו גבורים.
אשר יהם משפילים ברכיע וזחרים. במנוחות שלום נחו
ישרים. אוי ואבוי וישד ושבר לנותרים. למדיבת נפש
וחבלים וצירים. לכליון עינים צלמות ולא סדרים. ערב
אומרים מי יתן צפרים. ובקר מצפים מי יגלה אורים.

מפראה עינימו אשר המה שרים • מחויץ שכלה חרב
 ואימה מחדרים • עד מתי תביט רואה כל סתרים • צפה
 על בון תורתך אשר שרפות זרים • קלאוה פדעוה קרעוה
 לגזרים • בסירים סבוכים הגדילו המדורים • העל אלה
 תתאפק אדון כל יצורים • תנקום לדם הנשפך בפנים
 הנגרים • משד עגיים מאנקת סעורים • עם שבי פשע
 לעוגים ומדורים • קומה לעזרתי אדיר באדירים • פעמיק
 למשאות הרימה • אריר בשיחי ואהימה • וקול נהי ארימה:

כד ואת נוי חטאתי השמימה • ודמעתיעל לחיי אורימה •
 וכיום זה נהי ונהיה ארימה • ואהימה מימים ימימה: אבל
 לב ונחום חדל חדול • ומכל פאב צירי נבדל בדול •
 על בן ובת רבי ישמעאל כהן גדול • זכרם יקוד בלבבי
 אשימה • ואהימה מימים ימימה: עת נשבו ונפלו לשני אדונים •
 והם שכנים זה לעמת זה חונים • ויספרו זה לזה עגנים •
 זה אמר משבית ציונים • שביתי שפחה לבושת שנים •
 בלבנה בזוי וקלסתר פנים • ובחאר בקציעה וימימה •
 ואהימה מימים ימימה: רעהו ספר לו בכפלים • ואני בא משבי
 ירושלים • שביתי עבד יפה עינים • בשמש בתקפועת
 צהרים • וסהרעת זמנה השלימה • ואהימה מימים ימימה: בא
 ונוגם ונחלקה בינותים • בולדות כמו כוכבי שמים •
 לשמע ואת תצלנה אונים • לזכר זאת את מדי אפרימה •
 ואהימה מימים ימימה: בהסכימו על זאת שניהם יחד • לערב
 זוגים בחדר אחד • והאדונים מבחויץ לבם באחד • והם
 בוכים במר נפש ופחד • עד בקר בכיתם לאהד מימה •

ואהימה ממים ומימה: זה יספור בחיל לבב ימסה. גין אהרן
 איך שפחה יהי נושא. והיא גם היא תיילל בתגרת שוסה.
 בת יוכבד איך לעבד הנשא. אויפי זאת גזר אומר ועושה.
 לזאת יכבועש כסיל לוכימה. ואהימה ממים ומימה: אור בקר
 זה את זה בהפירו. הוי אח והוי אחות הגפירו. ונתחבקו
 יחד ונתחברו. עד יצאה נשמתם בגשימה. ואהימה ממים
 ומימה: לזאת יקונן ירמיה בשאיה. גזרה זאת אני תמיד
 בוכיה. ובלבבי יקד יקוד וכויה. על בן ובת מספר רב
 אעצימה. ואהימה ממים ומימה. אריד בשיחי ואהימה.
 וקול נהי ארימה:

כה על חרבן בית המקדש. כיהודש. כי תרם וכי הודש. אספור בכל
 שנה ושנה מספר חדש. על הקדש ועל המקדש:

ת סתר לאלם תרשישים מרן. כזועזעת עולם מפני
 חרון. פלהטה איש בין שגני בדי ארון:
 שגני מקדשים אשר במעלה ובמטה. זה על גבי זה
 האפלו בעלטה. ונמת אחריש אתאפק ואביטה:
 ר אשי הפדים כנגנו מביית הפרכת. וארבע גחלים
 בדביר מהלכות. וארבעים יסוד עד תהום מלחכות:
 קדש הקדשים מבתי קדש כנגבד. סחת והיללת אהלי
 שדד. ונמת אכה כף אל כף ושאתה הידר:
 צ פירת תפארתך כנתנה ביד צר. וכל כלי חמדה אוי
 בית האוצר. ולך הפח והגבורה ונמו לא עצר:

קינות לתשעה באב

פָּנֵי הַכֶּסֶף אִזּוּ אֶפְלוּ • וְגָבְהֵי שָׁמַיִם לְקִדְרוֹת הַשָּׁפְלוּ •
יָבִין וּבֵעוּ לְהַשְׁתַּבֵּר בְּנִפְלוּ •
עַ שׁוֹר שְׁלַחְנוֹת אִזּוּ שׁוֹלְלוּ • וּלְעוֹרְכֵיהֶם נָמוּ אִיֵּה אֲדוֹן
אֵלוּ • לְאוֹצַר שֶׁנָּעַר לְקַדְשֵׁים כְּהַנְחִלוּ •
שָׂרְפִים עִמָּדִים נָעוּ מִפְּעֻמָּד • כְּנִהְרָסוּ מְכוֹנוֹת מִבֵּית
מִחֲמַד • זָרִים קָרְאוּ לִימֵי הַשָּׂמַד •
נְ חִשֵּׁת יָם וַעֲשָׂרָה כִּירוֹת • כְּנִמְסְרוּ לְכָל וְהַנֶּם
שְׁבוֹרוֹת • וְשָׁנֵי הַפְּאוּרוֹת מֵאִזּוּ קְדוּרוֹת •
מַעֲשֵׂה הָאוֹפָנִים אֲשֶׁר בְּמִרְכָּבָה • כְּהוֹרְדוּ לְאָרֶץ זֹהַר
הָרָקִיעַ כְּבָה • חוֹלַשׁ עַל גּוֹיִם לִפְנֵי כְרוּבִים בָּא •
ל וִיזוֹת הַמּוֹרָד מֵעַת הוֹרְדוּ • הַטְּלָלִים עוֹד לְכַרְכָּה
לֹא יָרְדוּ • כְּלָבִים רָעִים עַל בְּמַתִּי עַב דְּדוּ •
כָּ ל כְּלֵי הַכֶּסֶף וּכְלֵי הַזָּהָב • קָצְצוּ וְשָׂסוּ מִבֵּית הַלְּהַב •
כְּצֵאת הַהֲדָר שְׁחָחוּ עֲזָרֵי רָהַב •
י וֹם אֲשֶׁר נִקְרָא מְהוּמָה וּמְבוּכָה • לְהַקַּת מְלֹאכִים
כְּאֲשֶׁה מְצָרָה נְכוּכָה • דְּבוּר פֶּתַח וְעָנּוּ אַחֲרָיו אֵיכָה •
ט ס עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי וְהוֹצִיאוּ הַכְּרוּבִים • וּבְכַלִּיכָה הָיוּ
כָּם מְסוּבָבִים • הִנֵּה כְּכָל הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה חֲשׁוּבִים •
ח יל שְׂרָפֵי מַעְלָה חָלַף מִגְּדָלְתוֹ • וְאֵל אֲדִיר שָׁמוּ לֹא
אָבָה תְּהַלְתּוֹ • לְגַלִּים כְּהוֹשֵׁת בֵּית תְּפֹאֲרָתוֹ •
י פָּרִי שֶׁחַק הֶחֱשׂוּ מִנְעָם • וְנָם מֵה לָּכֶם פֹּה אֵין הַיּוֹם
טַעַם • מֵה תִּקְלָסוּ לְמִלְךָ בְּשַׁעַת הַזֶּעַם •

ו הכהנים והלוים על משמרותם נשחטים. ועל מחלקותם עמדו שעטת אסטרוֹדיוטים. ונמו אזה מלך אסור ברהטים:

ה בלים והמשפושים בשבי הולכים. השרים והסגנים בפבל משוכים. ותמור בדים שק חגרו מלאכים: ד י לביא ופקח עיניו. והנה מיכאל מהלך לפניו. ושרים הולכים בעבדים חזו המוניו:

ג אזה עטה וכבה את המנורה. ונטה ידו אל אל המזרא. ויחשיך אור עטה אורה:

ב שאגו כארי בדביר בל. ברח דודי בעל מת מתאבל. פקדון הרוחות בו בלילה לא קבל:

א מר למשחיתים חמתי התכתי. את ידידות נפשי בכך אויביה נתתי. עזבתי את ביתי ונחלתי נשתי:

לרננו קלונימוס בן רבינו יהודה ז"ל על גזירת החנו".

כו מי יתן ראשי מים ועיני מקור נוזלי. ואבכה כל ימותי וילי. את חללי טפיו ועוללי. וישישי קחלי. ואתם ענו אוי ואבוי ואללי. ובכו בכה רב והרב. על בית ישראל ועל עם ייבינפלו בחרב: ודמעתד מעיני ואלכה לישדה בכים. ואבכה עפמי מרילבב הנבוכים. על בתולות היפות וילדים הרפים. בספריהם נכרכים ולטבח נמשכים. אדמו עצם מפניגים ספירים ונפכים. כמו טיטחוצות נדושים ונשלקים. סורו טמא קראו למז מלקרב. על בית ישראל ועל עם יי נפלו בחרב: ותרד עיני דמעה ואילילה ואנודה.

ולבכי ולתגור שוק אַקְרָא לְהַסְפִּידָהּ. מִפּוֹ יִקְרָה וּמִזֹּהֶב
 חֲמוּדָה. כְּבוֹדָה פְּנִימָה כְּבוֹד כָּל כְּלֵי חֲמֻדָה. רֵאִיתִיהָ
 קְרוּעָה שְׂכוּלָה וְגַלְמוּדָה. הַתּוֹרָה וְהַמְקָרָא וְהַמּוֹשָׁנָה
 וְהָאֲגָדָה. עֵנִי וְקוֹנְנִי זֹאת לְהַגִּידָה. אֵי תוֹרָה וְתִלְמִיד
 וְהַלּוּמָדָה. הֲלֹא הַמְקוֹם מֵאִין יוֹשֵׁב חֶרֶב. עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל
 עַם יִשְׂרָאֵל בְּחֶרֶב: וְעַפְעַפִּי יוֹלוּ מֵיִם דְּמַע לְהַגִּידָה. וְאַקוּגֵן
 מִרַעַל הַרוּגֵי אֲשֵׁרִיָּה. בְּשָׁנֵי בְשִׁמוּנָה בּוֹ בְּיוֹם מְרֻגָע
 הַקְרָה. מְרֻגָעֵי לְרֻגָעֵי נִחְלָפוּ לְהַכְעִירָה. נִהְרָגוּ בַּחוּרֵי
 חֲמֻד וְיִשְׁיֵי חֶרֶדָה. נֶאֱסָפוּ יַחַד בְּשֵׁם הַשְּׁלִימוֹ בְּמוֹרָא.
 עַל יַחֲוֹד שֵׁם הַמְּיָחֵד יַחֲדוּ בְּגִבּוֹרָה. גְּבֻרֵי כַח עֲשִׂי דְבָרוֹ
 לְמַהֲרָה. וּכְתִנֵּי וְעֲלָמֵי נְגֻעוֹ בְּלַתֵּם עֲשָׂרָה: וּבְמַר יְגוּנֵי
 וְעֲצָבֵי יֵלֵל אַחַבִּירָה. קַהְלוֹת הַקֶּן שֶׁהָרִיגְתֶּם הַיּוֹם בְּזִכְרָה.
 קַהֵל וּזְרֵמֵי שָׂא בַּחוּנָה וּבַחוּרָה. גְּאוּנֵי אֶרֶץ וּנְקֵי טַהֲרָה.
 פְּעָמִים קָדְשׁוֹ שֵׁם הַמְּיָחֵד בְּמוֹרָא. בְּעֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
 בַּחֲדָשׁ זֵיו לְטַהֲרָה. וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּקִרְיַאת הַלֵּל
 לְשׁוֹרָרָה. הַשְּׁלִימוֹ נִפְשָׁם בְּאַהֲבָה קְשׁוּרָה. אֲהִימָה
 עֲלֵיהֶם בְּכִי יֵלֵל לְחֲשָׂרָה. כְּלוּלֵי כְּתָר עַל רֵאשִׁים
 לְעַטְרָה: וְעַל אֲדִירֵי קַהֵל מִגְּנָצָא הַתְּהוֹרָה. מִנְּשָׂרִים קָלוּ
 מֵאַרְיֹת לְהַתְנַבְּרָה. הַשְּׁלִימוֹ נִפְשָׁם עַל יַחֲוֹד שֵׁם הַנּוֹרָא.
 וְעֲלֵיהֶם וְעַקְתָּ שֶׁכֶר אֲזַעֵק בְּנִפְשׁ מְרָה. עַל שְׁנֵי מִקְדָּשֵׁי
 יְסוּדֵם כְּהַיּוֹם עֲרַעְרָה. וְעַל חֲרֻבוֹת מְעַט מִקְדָּשֵׁי וּמִרְרֵשֵׁי
 הַתּוֹרָה. בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּשְׁלִישֵׁי נוֹסֵף לְדָאֲבוֹן וּמֵאַרָה.
 הַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהַפֵּךְ לְגִזּוֹן וְצָרָה. בְּיוֹם מִתֵּן דַּת שְׁבַרְתִּי
 לְהַתְאַשְׂרָה. וּבְיוֹם נְתִיבְתָהּ כְּמוֹ כֵן אֲזַחֲרָה. עֲלֵתָה לָהּ

לְמָרוֹם לְמָקוֹם מְדוֹרָהּ. עִם תִּיקָה וְנִרְתָּקָה וְהַדּוֹרֶשֶׁה
 וְחֻקְרָהּ. לֹמְדֶיהָ וְשׁוֹנֶיהָ בְּאִישׁוֹן כְּמוֹ בְּאוֹרָהּ: שִׁימוּ נָא
 עַל לְבַבְכֶם מִסְפֵּד מֵרֶ לְקִשְׁרָהּ. כִּי שָׁקוּלָה הָרִיגְתֶּם
 לְהַתְּאָבֵל וּלְהַתְּעַפְרָהּ. בְּשֶׁרֶפֶת בַּיִת אֶלֶהִינוּ הָאוֹלָם
 וְהַבִּירָהּ. וְכִי אֵין לְהוֹסִיף מוֹעֵד שֶׁבֶר וְתַבְּעָרָהּ. וְאֵין
 לְהַקְדִּים זִוְלָתִי לְאַחֲרָהּ. תַּחַת כֵּן הַיּוֹם לוֹיְתִי אֶעֱזְרָהּ.
 וְאַסְפְּדָהּ וְאִילִילָהּ וְאַבְכָּהּ בְּנַפְשׁ מְרָהּ. וְאַנְחֲתִי בְּבָרָהּ
 מִבְּקָר וְעַד עָרֵב. עַל בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נָפְלוּ בְּחָרֵב:
 עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בֹכֶיָה וְלִבִּי נוֹהֵם נְהִימוֹת. וְאַקְרֵא
 לְמָקוֹנְנֹת וְאֵל הַחֲכָמוֹת. אֱלִי וְאַלְיָה בְּלֵם הוֹמוֹת. הַיֵּשׁ
 מִכְּאוֹיב לְמִכְאוֹיבֵי לְדָמוֹת. מִחוּץ תִּשְׁכַּל חָרֵב וּמִחֲדָרִים
 אִימוֹת. חֲלָלִי חֲלָלִי חָרֵב מוֹבְלִים עֲרוּפוֹיִם וְעֲרוּפוֹת.
 נִבְלַתְּם כְּפִסּוּחָהּ לְחֵית אֶרֶץ וּלְבַהֲמוֹת. יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה
 עַל מֵיִם וְעַל מוֹת. מִתְּעַתְּעִים כְּמוֹ מוֹנִי וּמְרָבִים בְּלָמוֹת.
 אֵי אֱלֹהֵימוֹ אֶמְרוּ צוּר חֲסִיֹּב עַד מוֹת. יְבוֹא וְיִוָּשֵׁעַ וְיִחְזוֹר
 נְשִׁמוֹת. חֲסִין יְהִי מִי כְּמוֹהָ נוֹשֵׂא אֱלָמוֹת. תִּתְּשֶׁה וְתִתְּאַפֵּק
 וְלֹא תִחַגְזֹר חֲמוֹת. בְּאַמּוֹר אֱלִי מִלְּעִיגֵי אִם אֱלֹהִים
 הוּא יָרֵב. עַל בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְעַל עַם יִי כִּי נָפְלוּ בְּחָרֵב: עֵינֵי
 עֵינֵי יִרְדָּה פָּנִים כִּי נִהַפְּדוּ לְאַבֵּל מִשׁוֹרֵר. וְעַגְבִּי לְקוֹל
 בּוֹכִים מִלְּהַפְּגוֹלָקֵרֵר. מִיִּגְוֹד לִי וְאֵין מִחֻזִּיק לְהַתְּעוֹרֵר.
 חֲמָה בִּי יִצְאָה וְסַעַר מִתְּגוֹרֵר. אֶכְלָנִי הַמְּמַנִּי הַצֵּר הַצּוֹרֵר.
 שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי זוֹרֵר וּמְפָרֵר. סֵלָה כָּל אֲבִירֵי הַטַּבּוֹר
 וְהַשָּׂרֵר. מִכְּתִי אֲנוֹשָׁה בְּאֵין מִתְּעִיל וּמְזוֹרֵר. רַטְּיָה וּמְזוֹרֵר

אין לזודר. על בן אמרתי שעו מני אמרר. בכבי דמעתתי
 על לחיי לצרב. על בית ישראל ועל עם יי בי נפלו בחרב:

ע"ס א"ב. להקליר.

כז או בהלוך ירמיהו על קברי אבות. וגם עצמות
 חביבות. מה אתם שוכבות. פניכם גלו ובתקום
 בחרבות. ואיה זכות אבות בארץ תלאובות: געו כלם
 בקינים. על חסרון פנים. דובכו בקול תחנונים. פני
 שוכן מעונים. ואיה הבטחת וזכרתי להם ברירת
 ראשונים: הם המירו כבודי בתהו. ולא פחדו ולא
 רהו. ואעלים עיני מהם ולא נהו. ולא שהו. ואיך
 אתאפק על אמירת לא הוא: זעק אב המון בעבורם.
 וחנן פני אל רם. חנם גפיתי עשר בחינות עבורם.
 והן חזיתי שברם. ואיה הבטחת אל תירא אברם:
 טעו להורות. בעבודות זרות. יעצו לחצב בארות.
 בארת נשברות. ואיך אתאפק על בטול עשרת
 הדברות: כה צוח יצחק. פני שוכן שחק. לשוא בי
 טבח הוחק. והן זרעי נשחק ונמחק. ואיה הבטחת
 ואת בריתי אקים את יצחק: מרו בירמיה. וטמאו הר
 המריה. גלאיתי גשוא געיה. עולה לי מנשיה. ואיך
 אתאפק בחריגת זכריה: סח ילד בתלף. דמעות בתנין
 זולף. עוללי שטפחתי בעלף. איך גווי מני בחלף.
 ואיך הפרע מני דמים בדרמים בפה אלף: פץ רועה
 נאמן. בפוש באפר ומדמן. צאן אשר בחיקי האמן.
 ואיך גווי בלא זמן. ואיה הבטחת בי לא אלמן: קול בכי

קינות לתשעה באב

מט

לְאָה־ מִתּוֹפְפֶת עַל לְבָבָהּ־ רָחַל אֲחוֹתָהּ מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ־
 זְלַפָּה מִכָּה פָּנִיהָ־ בִלְהָה מְקוֹנֶנֶת בְּשֵׁתֵי יָדֶיהָ־ שׁוּבוּ
 תְּמִימִים לְמְנוּחֵתְכֶם־ מֵלֵא אֲמֵלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם־
 שְׁלַחְתִּי בְּכֹלָה לְמַעַנְכֶם־ הִגְנִי מִשׁוֹכֵב גְּלוֹת בְּנֵיכֶם־

ע"ס א"ב. ויסדו הקליר.

ח. אַז בְּמֵלֶאֶת סֶפֶק יָפָה כְּתִרְצָה־ הֵן אֲרָאֵלִם צְעָקוֹ
 חוֹצָה־ בֵּן חֲלָקִיהוּ מֵאַרְמוֹן כְּיֹצֵא־ אִשָּׁה יִפֹּת הָאָרֶז
 מְנוּלֶת מֵצֵא־ גּוֹזְרָנִי עֲלִיד בְּשֵׁם אֱלֹהִים וְאָדָם־ אִם
 יִשָּׂד לְשָׂדִים אֶת־ אוֹ לְבָנֵי אָדָם־ דְּמוֹת יִפְיָד בְּכִשְׂוֹר
 וָדָם־ פְּחֻדָּד וְיִרְאֶתָד כְּמֵלְאָכִים לְבָדָם־ הֵן לֹא יִשָּׂד
 אֲנִי וְלֹא גֵלָם פָּחַת־ יְדוּעָה הָיִיתִי בְּשׁוֹבָה וְנַחַת־ וְהֵן
 לְשֵׁלֶשׁ אֲנִי וְלִשְׁבָעִים וְאַחַד־ וְלִשְׁנַיִם עֶשְׂרִי וְשִׁשִּׁים
 וְאַחַד־ זֶה הָאֶחָד אֲבָרְהָם הָיָה־ וּבֵן הַשְּׁלֹשָׁה אָבוֹת
 שְׁלִישִׁיָהּ־ הַקִּשְׁנַיִם עֶשְׂרִי וְהֵן שְׁבַטֵי־יִהּ־ וְשִׁשִּׁים רַבּוֹא
 וְשִׁבְעִים וְאַחַד סְנֵהֲדָרֵי־יִהּ־ מְעַמֵּי הַקְּשִׁיבִי וְעֵשִׂי
 תְּשׁוּבָה־ יַעַן הָיִיתָד כְּלִפְדָּ חֲשׁוּבָה־ יָפָה לְכִי בְּעֶלְזָן
 וְלִשְׁמוּחַ בְּטוֹבָה־ וְלֹא תִקְרָא עוֹד כֶּת הַשְּׁוֹבְכָה־ כִּי
 אִידָּ אֲשׁוּמַח וְקוֹלִי מֵה אָרִים־ הֵן עוֹלְלִי נִתְּנוּ בְּיַד
 צָרִים־ לָקוּ גְּבִיאֵי וְדָמָם מְגָרִים־ גְּלוּ מְלָכֵי וְשָׂרֵי וְכַהֲנֵי
 בְּקוֹלָרִים־ מְלוֹן מְקֻדְשֵׁי בְּעוֹנֵי גָדָד־ דוֹדֵי מֵאֹז כָּרַח
 וַיָּדָד־ נַעַם אֶהְלִי בְּעַל כָּרַחֵי שְׂדָד־ רַבְתִּי עִם אֵיכָה
 יִשְׁבָּה בְּדָד־ סָחָה הָאִשָּׁה לְנָבִיא יִרְמְיָהּ־ שָׁח לֹא לְאֶלְהֵיָד
 בְּעַד מִפֶּת סַעְרָה עֲנִיָהּ־ עַד יַעֲנָה אֵל וַיֹּאמֶר דִּיָּהּ־
 וַיִּצְיֵלֵנִי מִחֶרֶב וְשָׁבִיָהּ־ פִלְל תְּחַפָּה לְפָנַי קוֹנֹו־ מֵלֵא

רחמים חוס בָּאָב על בְּנוֹ: צָעַק מִה־לְּאֹב שֶׁהִגְלָה בְּנוֹ.
 וְגַם אֹזִי לִבִּי שֶׁבָּשָׁלְחַן אָב אֵינוֹ: קוֹם לָךְ יִרְמְיָה לְמֹת
 תַּחֲשָׁה. לָךְ קָרָא לְאֲבוֹת וְאֶהְרֹן וּמִשָּׁה: רוּעִים יָבוֹאוּ
 קִינָה לְהַנְשֵׂא. כִּי זֹאבֵי עָרֵב טָרְפוּ אֶת הַשָּׂה: שׂוֹאֵג
 הָיָה יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא. עַל מִכְּפֶלֶה נוֹהֵם בְּלִבָּיָא: תָּנוּ
 קוֹל בְּכַבֵּי אֲבוֹת הַצָּבִי. תָּעוּ בְּגִיכֶם וְהִנֵּם בְּשָׁבִי:
 אִם בָּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית. אֵיךְ זְכוּת פְּרוּתֵי בְּרִית:
 מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם בְּנֵי. גְּזֵרָה הִיא מִלְּפָנָי. שָׁמַם
 מִקְדָּשׁ מִבְּלֵי בָּאֵי מוֹעֵד. עַל כֵּי יִדְרִים נִתְּנוּ לְהַפְּעוֹד:
 תְּשִׁיבֶם בְּמֵאֵז סוּמְדָּ וְסוּעֵד. תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי בָּא מוֹעֵד:

ע"ס א"ב.

כט אֵיךְ תִּנְחַמְוּנִי הַכֹּל. וְכִנּוּרֵי נִהַפְּךָ לְאֹבֶל. בְּנַחֲלַת חֶבֶל.
 כְּבֹד עָלַי עַל סֶבֶל. וְאֵיךְ אֲנַחֵם: בְּזוֹה יוֹם בְּכָל שָׁנָה. עֲדָן
 עָלַי שָׁנָה. וְהִנְנִי עֵגוּמָה וְעֵגוּנָה. יוֹתֵר מֵאֶלֶף שָׁנָה. וְאֵיךְ אֲנַחֵם:
 גִּבֹר חֲרוֹן. וְנִגְנְזוּ אַרְוֹן. בְּמִשְׁנֵה שְׁבָרוֹן. בְּמִסְרֵבֵי מְרוֹן.
 וְאֵיךְ אֲנַחֵם: דִּירְתֵי חֲרָבָה. וְעֲדָרֵי גִשְׁפָּה. וְרִבַּת אֶהְלִיבָה.
 בְּדָד יִשְׁבָּה. וְאֵיךְ אֲנַחֵם: הוֹעֵל אֲרִיָּה מִסְפָּכוֹ. עַל אֲרִיָּאל
 וְהַסְפִּיכוֹ. וְהִגְלָה מִסְפָּכוֹ. מִנְחָתוֹ וְנִסְפָּכוֹ. וְאֵיךְ אֲנַחֵם: וְחֲרָג
 הַמוֹזִיִּים. מִשׁוּחֵי שְׁמָנִים. בְּאֹוֵי נְמָנִים. (פְּרָחֵי פְתָנִים).
 אֲלָפִים שְׁמוֹזִיִּים. וְאֵיךְ אֲנַחֵם: זִנְבֶם בְּאֹוֵי וְחֲדָבִיא. בְּעֹזֶרֶת
 הַפֶּלֶבֶת. אֲרִיּוֹן כְּמוֹ לְבִיא. עַל דָּם פְּהֵן וְנִבִיא. וְאֵיךְ אֲנַחֵם:
 חָרַשׁ לְמִשׂוֹאוֹת. עִיר מְלֵאָה תְּשׂוֹאוֹת. וּבִתֵּי סוּפְרִים
 וּמִשְׁנֵיּוֹת. יוֹתֵר מֵאַרְבַּע מֵאוֹת. וְאֵיךְ אֲנַחֵם: טָסָה מְדֵי.
 לְאַבְדַּת חֲמוּדֵי. וּמִשְׁלָה בְּמַחְמֵדֵי. בְּקָרְעֵי מְדֵי. וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

קינות לתשעה באב

ג

יַעֲצֵה לְחַנֵּק. בְּנֵי גֹר מְזַנֵּק. בְּפֶה אֶחָד לְשֹׁנֵק. יְשִׁישׁ
 עוֹלָל וַיּוֹנֵק. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: בְּבִדְדָה שְׁלִישִׁית. עַל קִדְשׁ
 רֵאשִׁית. בְּשֹׁצֵף חֲרִישִׁית. בְּתֵה לְהַשִּׁית. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם:
 לְחֻצָה לְחֵלֶק. בְּנֵי חֵלֶק וְחוֹלֵק. שְׂאִין לָכֶם חֵלֶק.
 בְּשֵׁם אֱלֹהֵיךָ. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: מְרַדֵּה אֲדוּם. עֲרוֹשֶׁת אֲדוּם.
 וְאַצָּה בְּזוּדוֹן. לְאַבְד בֵּם וְהַדּוּם. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: נוֹעֲדוּ עִם
 אֲדָמוֹן. מוֹאֵב וְעַמּוּז. לְהַשְׁבִּית אֲמוֹן. וְלַחֲרִיב אֲרָמוֹן.
 וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: סָלַח כָּל־אֲבִירֵי. וְעֲדָרֵי חֲבִירֵי. וְהִבְלִגוּ גְבוּרֵי.
 לְעֵינַי כָּל־עוֹבְרֵי. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: עֵיפָה נַפְשֵׁי לְהַרְגִים. לְמַסְפָּר
 הַחֲרוּגִים. כְּאֵיל עוֹרְגִים. וְעֵלִיד גְּהַרְגִים. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם:
 פְּלָצוּ בַיּוֹם קָרֵב. בְּמִזְרַח וּבְמַעֲרָב. דָּמָם מְעַרְב. קָהֵל
 וְעַם רָב. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: צָרוֹת עַל צָרוֹת. זוֹ מִזּוֹ מְצָרוֹת.
 גְּדוּלוֹת וּבְצוּרוֹת. אֲרָבוֹת וְלֹא קִצְרוֹת. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: קָשְׁרוּ
 צַנְתָּם. וְחִגְרוּ חֲנִיתָם. וְאַסְפוּ מַחֲנֹתָם. וְהֶאֱרִיכוּ
 לְמַעַנְתָּם. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: רַבּוֹת אֲנַחוֹתֵי. וְעַצוּמוֹת שִׁיחוֹתֵי.
 רַבּוֹ גְּהִמּוֹתֵי. וְאַתָּה יְיָ עַד מָתֵי. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: שְׂמַעַתָּ
 חֲרַפְתָּם. חֲרַפּוֹנֵי בְשִׁפְתָּם. שִׁבְתָּם וְקִמַּתָּם. אֲנִי
 מִגְּנִינְתָּם. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: תִּקְוַתְכֶם אֲפֹא. מֵהֲלָכֶם פֹּה.
 חָרָה אֲפֹ. וְאִין עוֹד לְרַפּוּא. וַאֲיֵךְ אֲנַחֵם: תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם
 נִשְׁאָרוּ מְעַל. הוֹנֹנֵי עוֹבְדֵי הַבְּעַל. עַד יִשְׁקִיף וַיִּרְא
 מִמְּעַל. מוֹרִיד שְׂאִיל וַיַּעַל. וְאִזּוֹ אֲנַחֵם.

ע"ס א"ב ונסוף חתום קלונימוס הקטן, וכל חרוז מסיים על לה"כ.

ל אֲמַרְתִּי שְׁעוֹמְנֵי בְּכִי אֲמַרְר. מִר נַפְשֵׁי וְרוּחֵי אֲקַרְר.
 עַם לוֹיְתָן הַעֲתִידִים לְעוֹרֵר: בְּכִי יַעֲזֹר עָלַי יְגוֹנֵךְ. בַּת

עמי התאבכי בגינך. אל תתני פונת לך. אל תדם
 בת עינך: געי בבכיה מעטרת בעליוזת. היית מקדם
 והנך לבוזת. איכה נהייתה הרעה הזאת: דמי אל
 תתני פלטה הנשארה. הרימי קול וזעקי מרה. כי שבר
 על שבר נקרא: הן לאמים עת נקבצו. חי עליך ברות
 ברית כחפצו. על עמו יערימו סוד ויתיעצו: ונבלו
 מזמות נמות אשורי למעוד. אחרי ההבל להבהביל ומפניו
 לרעוד. אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל
 עוד: זאת השמיעו בני מקראיו. לו ניחל אם יקטלנו
 בעריץ למוראיו. הכין יי זבח הקדיש קראיו: חללי אז
 הרבו והרגו טובי. יסרוני קשות צרי ואויבי. הפכות
 האלה הפיתי בית מאהבי: טנה צחנתם מאנתי בם
 להשתתף. השמידו גבורי בלם בחתף. כל גנתח טוב
 ירד וכתף: יחד לטבח הוכלו בטלאים ונדיים. בנות
 מחטבות משפצות עדי עדיים. גמולי מחלב עתיקי
 משדים: כבש האב רחמיו לזבח. ילדים השלים
 בכרים לטבח. הכין לבניו מטבח: לאמותם נואמים
 הננו נשחטים ונטבחים. בהקדישום לטבח והתיקום
 לאבחים. גשים פרים עללי טבחים: מי ישמע ולא
 ידמע. הון נשחט והאב קורא את שמע. מי ראה כזאת
 מי שמע: גות בית היפה בתולת בת יהודה. צוארה
 פשטה ומאכלת השחיה וחדדה. עין ראתה ותעידה:
 סגפה האם ופרחה רוחה. ונפשה השלימה לטבח
 ארוחה בארחה. אם הבנים שמחה: עלצו הבנות

פְּנוּסוֹת וְאֲרוּשׁוֹת. לְאַבְחַת חֶרֶב לְקֶדֶם דְּצוֹת וְשׁוֹת.
 דָּמָם עַל צַחִיחַ סָלַע לְבִלְתֵּי הַפְּסוֹת: פּוֹנֵה הָאֵב בְּבָכִי
 וּלְלָה. עֲצָמוֹ עַל חֶרְבוֹ לְדָקוֹר וּלְהַפִּילָה. וְהוּא מִתְגַּלְל
 בְּדָם בְּתוֹךְ הַמְּסָלָה: צִדְקָה דִּינָה פּוֹרְיָה בְּהַקְרִיבָה
 עֲנֻפִיָּה. וְתַמּוֹר מְזֻרְקָדָם קִבְּלָה בְּכַנְפֵיהָ. תִּתִּיפַח תְּפָרֶשׁ
 בְּפִיָּה: קוֹרוֹתֵי מִי יָנוּד שׁוֹד וְשֹׁבֵר יִשְׁתַּרְג. מִחֲמַד
 עֵינַי בְּנִמְסָר לְחֶרֶם וּלְהֶרֶג. אִם בְּהֶרֶג הֶרְגִּיו הֶרֶג:
 רַעֲיוֹנַי נִבְהָלוּ וְאַחֲזוֹתַי פְּלָצוֹת וְשֹׁבֵר. בְּאַחֲרַת נִמְצָא
 הַפְּתוּב בּוֹ תִקְוָה וְסֹכֵר. בִּי זֶה לְבָדוֹ יָבֵא לִירְבָעָם אֶל קֶבֶר:
 שְׁלָם נִמְצָא בְּכָל פְּעֻלוֹ. נִפְשׁוֹ לְטַבַּח הַשְּׁלִים מִפְּחַד חִילוֹ.
 וְגַם קְבוּרָה לֹא הָיְתָה לוֹ: תַּתִּי לְבִי מִצָּא תִכֵּן עֲנִיָּו.
 יִדְעֵתִי אֲנִי צֶדֶק וְיִשָּׁר דִּינָיו. וְיִהְיֶה טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלְּפָנָיו: קֹדְשׁוֹ לֹא יֵאֱמִין הַשְּׁלִים עֲוֹנוֹתָם
 לְשַׁעֲרָה. סֶפֶן טוֹב לְאָדָם שְׁלֵא נִסְפַּד וְנִקְבַר בְּשׁוּרָה.
 בְּיוֹם רָעָה לֹא יִירָא: לְזֹאת יִחַרַד לְבִי וְתַר בְּחִלְחָלָה.
 גְּבוּרֵי נִרְעָצוּ וְנִכְנָעוּ לְהַשְׁפִּילָה. בְּנִפּוֹל לְפָנָי בְּנֵי עוֹלָה:
 וְעַד מָתִי תִהְיֶה בְּגִבּוֹר לֹא יוּכַל לְהוֹשִׁיעַ. נִקְמַת דָּם
 עֲבָדֶיךָ לְעֵינָיו תּוֹדִיעַ. אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת
 הַדּוֹפִיעַ: נִקּוֹם נִקְמַתִּי מֵאֵת מְעַנִּי. עַת נִקְמָה הִיא לְרוּן
 דִּינִי. אֵל קִנּוֹא וְנִקָּם יְיָ: יְיָ בְּגִבּוֹר צָא יְדֵי חֹזֶק פְּרַע.
 שׁוֹבֵר בְּתוֹב שְׁטַר חוֹב תִּקְרַע. שֹׁבֵר זְרוּעַ רָשָׁע וְרַע:
 מְפָרוֹם בְּהַסִּיק אִשׁ בְּמַעֲוִיבָה וְתִקְרָה. חוֹמַת אִשׁ סָבִיב
 שׁוֹמְרָה וּבֵית דִּירָה. שְׁלָם יִשְׁלָם הַמְּבַעַר אֶת הַבְּעָרָה:
 וְכַעַל גְּמוּלוֹת נָא שְׁלָם. אוֹיְבֵי תִפְּיֵל מְהֵרָה וְתִכְלָם. בִּי

אל גְּמֻלוֹתַי יְיָ שְׁלָם יִשְׁלַם: שׁוֹנְאֵיךָ תַּצְמִית סֶף רַעַל
 תִּשְׁקָם. הַפֶּתַח תַּחַת יָדוֹ נָקַם וַיִּנָּקֶם. אִם בְּכֹזֶה לֹא
 תִּתְנַקֵּם: הֲעַל כֵּן נִקְרְאתָ אִישׁ מִלְחָמָה. צָרִיךְ לְכַלּוֹת
 וּבְהֵם לְהַנְקִמָה. נָקַם יְיָ וּבְעַל חֲמָה: קָנָא לְשִׁמְךָ
 עֲבוּרָה הָאֵל. וְיָלֵדְם עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפוּדָה וְלַחֲרֻבוֹת אֲרִיאֵל.
 נָקַם נִקְמַת בְּגִי יִשְׂרָאֵל: טָפְּי דָּמֵי אַחַת לְאַחַת מְנוּיוֹת.
 וַיִּזְנוּ גִצְחָם עַל בְּגָדֶיךָ בְּפִרְשׁוּרָה הַיּוֹת. יָדִין בַּגּוֹיִם מִלֵּא
 גּוֹיֹת: נִלְאִיתִי נִשְׁוֹא אֶת כְּלֵהֲתִלְאָה. תַּחֲיֵשׁ גְּאֻלְתִּי
 וּמַהֲרָה הַמְרָאֵה. כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאֻלֵּי כְּאֵה:

בטתקל ה' ה' תנועות, מלבד חתימת כל חרוז שהיא על לה"ב.
 ובלא"י החרוזים חתום מנחם בר יעקב חזק.

לא מְעוֹנֵי שָׁמַיִם, שְׁחֻקִים יִזְבְּלוּךָ. מְלֵאִים מְהוֹדָךְ. וְהֵם
 לֹא יִבְלְבוּךָ. אַף כִּי הַבַּיִת: מֵה טוֹב וּמֵה גְעִים. שְׁבַתְךָ
 עִם רַעִים. בְּבִגְדֵי צַעֲצָעִים. יַעַן הָיָה עִם לְבָבְךָ לְכַנּוֹת
 הַבַּיִת: נֶאֱוֹר אֲהַבְתָּךְ הִרְאִיתָ לְעַמֶּךָ. כִּי הֵם נִתְלַתְךָ.
 וְלִידַע כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל הַבַּיִת: נִכְרִים שָׁם בָּאוּ. וְעַמִּים
 יִקְרְאוּ. וְאוֹתוֹתָיו רְאוּ. לְמַעַן יִירָאוּ. וּכְבוֹד יְיָ עַל הַבַּיִת:
 חֲטָאֵי כִּי עָצְמוּ, אֲכַלְתָּנִי קִנְיָה. וְעָרָה צָר הַיְסוּד, שְׁמִנִּי
 שׁוֹאֵה. וְנִתַּן אֶת הַבַּיִת: חֲמוּדֵי אוֹצָר הֵן הַבַּיְאוּם
 בְּהִיבְלִיחֵן. מְלֵאוּ כְרִסְיֵהֶן. וְצוּהָ הַכֹּהֵן וּפְנֵי אֶת־הַבַּיִת:
 מַהֲדִיעַ נִתְּכָה חֲמָה לֹא שְׂכָכָה. עַל מֵה עָשָׂה צוּרֵנוּ כְּכַת
 לְאָרֶץ הַזֹּאת וְלַבַּיִת: מְקוֹם כְּהֵנִי נִגְשׁוּ. וְשֵׁם יִתְקַדְּשׁוּ.
 וְהֵם כְּפַעַת־רַפְסוּ. הַמּוֹן גּוֹיִם רְגִשׁוּ. נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת: בַּת־קוֹל
 הִיא עוֹנָה. מֵה תִתְמָהוּ פָּנַע. סְמָל הַקְּנָאָה הַבְּאֵתָם וּכְנָגַע

קינות לתשעה באב

נב

נראָה לי בְּבֵית: רְבִיצַת עוֹלָם מְלֵא. שׁוֹכֵן בְּהִיכְלוֹ.
הִתְעַשׂוּ צָרָה לוֹ. עוֹר וּפְסִיחַ לֹא יָבֹא אֶל הַבַּיִת: יַעֲזֹב
הַשְׁחָתָם, מִצְּאוֹנְכֶם רָעוֹת. חָלַל הַמִּקְדָּשׁ. וְהִנֵּה מְגֵרָעוֹת,
נָתַן לַבַּיִת: קְדוֹשׁ יִתְעַשֶׂת. אֲמַת לְנוּ בִשְׁת. יִשְׁלַח תַּחֲבֹשֶׁת.
וְחָטְאֵת אִישׁוֹת. וְחָטְאֵת אֶת הַבַּיִת: בְּמִקּוֹר הַנִּפְתָּח. וּמַעְלָה
עַל שַׁפָּה. מִבְּכַר לְחֹדְשָׁיו. וְעָלָה לְתַרּוּפָה. מִתַּחַת
מִסְפַּת הַבַּיִת: חֲמוּל עִיר הַחֲרָבָה. תִּמּוֹר מוֹקֵד שְׂכִיבָה.
חֹמַת אִשׁ סוֹבְבָה. לְכָבוֹד תִּהְיֶה בָּהּ. אֶל דְּבִיר הַבַּיִת:
זָרָה וְהֶעֱבַר טָמְאָה מִבֵּיתָהּ, מִלְּפִי. אֲלִיל כָּלִיל תַּחֲלוּף,
וְתִקְרָא אֲנָכִי פְּנֵיתִי הַבַּיִת: קְדוֹשׁ בַּיִת מְעוֹנִי. וְתָשׁוּב
לְמִלּוֹנִי. וּנְקַבְּצוּ לְגִיּוֹנֵי. וְהִנֵּה כְּבוֹד יְיָ בָּא אֶל הַבַּיִת:

ע"ס א"ב

לֵב אִשׁ תִּינָקֵד בְּקַרְבֵּי. בְּהַעֲלוֹתִי עַל לְפִי. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
קִינִים אֶעֱיֶדְהָ. לְמַעַן אֶזְכִּירְהָ. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם:
אֲזִי יִשִּׁיר מִשָּׁה. שִׁיר לֹא יִבְשָׁה. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
וַיִּקְוֶנָּה יִרְמְיָהּ. וְנִהְיָ נְהִי נְהִיָּה. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם:
בַּיִתִּי הִתְכּוֹנֵן. וְשָׁכַן הָעֵגֹן. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
וְחֹמַת אֵל שְׁכָנָה. עָלִי בְּעַנְנָהּ. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם:
גְּלִי יָם הָמוּ. וְכַחֲזָמָה קָמוּ. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
זְדוּנִים שָׁטְפוּ. וְעַל רֵאשֵׁי צְפוּ. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם:
דָּגָן שְׁמַיִם. וְצוּר יָזוּב מַיִם. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
לַעֲנָה וְתַמְרוּרִים. וּמַיִם הַפְּרִיִם. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם:
הַשֶּׁבֶם וְהַעֲרַב. סְבִיבוֹת הַר הַחֹרֵב. בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם:
קוֹרָא אֶל אֶבֶל. עַל נְהָרוֹת בְּבָל. בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַם:

קינות לתשעה באב

- ומראַה כבוד ייִ . בְּאֵשׁ אוֹכְלֵת לְפָנַי . בצאתי ממצרים :
 וְתָרַב לְטוֹשָׁה . לְטֹבַח גְּטוֹשָׁה . בצאתי מירושלם :
 זָבַח וּמִנְחָה . וְשֶׁמֶן הַזֶּמֶשֶׁה . בצאתי ממצרים :
 סָגַלְתְּ אֵל לְקוֹחָהּ . כִּצְאֵן לְטֹבְחָהּ . בצאתי מירושלם :
 חֲגִים וְשִׁבְתוֹת . וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת . בצאתי ממצרים :
 תַּעֲנִית וְאָבַל . וּרְדוּף הַהֶבֶל . בצאתי מירושלם :
 טוֹבוֹ אֱהִלִים . לְאַרְבַּעַת הַגָּלִים . בצאתי ממצרים :
 אֶהְלִי יִשְׁמַעֲאֵלִים . וּמַחְנוֹת עַרְלִים . בצאתי מירושלם :
 יוֹבֵל וְשִׁמְטָה . וְאַרְץ שׁוֹקֵטָה . בצאתי ממצרים :
 מְכוֹר לְצִמִּיתוֹת . וְכָרוֹת לְכָרִיתוֹת . בצאתי מירושלם :
 כַּפָּרֶת וְאַרְזֵן . וְאַבְנֵי זָכְרוֹן . בצאתי ממצרים :
 וְאַבְנֵי הַקֶּלַע . וְכִלְי הַהַבְלַע . בצאתי מירושלם :
 לְוִים וְאַהֲרֹנִים . וְשִׁבְעִים זְקֵנִים . בצאתי ממצרים :
 גּוֹגְשִׁים וּמוֹזְגִים . וּמוֹזְכְּרִים וְקוֹנִים . בצאתי מירושלם :
 מֹשֶׁה יִרְעֵנוּ . וְאַהֲרֹן יִנְחֵנוּ . בצאתי ממצרים :
 גְּבוּכָדְנָאצַּר טַפְסָר . וְאַדְרִיאָנוֹס קִיסָר . בצאתי מירושלם :
 בְּעָרוֹךְ מִלְחָמָה . וַיִּי שָׁמָּה . בצאתי ממצרים :
 רַחֵק מִמֶּנּוּ . וְהִנֵּה אֵינָנוּ . בצאתי מירושלם :
 סִתְרֵי פָרְכָת . וְסִדְרֵי מַעֲרֶכֶת . בצאתי ממצרים :
 חֲמָה נִתְכָת . וְעָלִי סוֹכְכָת . בצאתי מירושלם :
 עוֹלוֹת וּזְבָחִים . וְאֲשֵׁי גִיחוּחִים . בצאתי ממצרים :
 בְּחוֹצוֹת מְדַקְרִים . בְּנֵי צִיּוֹן הִיָּקְרִים . בצאתי מירושלם :
 פְּאָרֵי מִגְבְּעוֹת . לְכַבּוֹד נִקְבְּעוֹת . בצאתי ממצרים :
 שְׂרִיקוֹת וְתִרְעוֹת . לְקָלוֹן וְזוֹעוֹת . בצאתי מירושלם :

קינות לתשעה באב

נג

	ציץ הזֶהב. והמִשֵּׁל וְרֵהב.
בצאתי ממצרים:-	הַשֵּׁלֶךְ הַנְּגוּר. וְאִפֶּס הַעֶזְר.
בצאתי מירושלם:	קִדְשָׁה וַיִּבְוֹאָהּ. וּכְבוֹד יְיָ נִרְאָה.
בצאתי ממצרים:	נִגְאָלָה וּמוֹרָאָה. וְרוּחַ הַטּוֹמְאָה.
בצאתי מירושלם:	רָבָה וַיִּשׁוּעָה. וַחֲצוּצְרוֹת הַתְּרוּעָה.
בצאתי ממצרים:	זַעֲקַת עוֹלָל. וַנִּאֲקַת חָלָל.
בצאתי מירושלם:	שִׁלְחַן וּמְנוּחָה. וְכִלִּיל וּקְטוֹרֶה.
בצאתי ממצרים:	אֵלִיל וְתוֹעֵבָה. וּפֶסֶל וּמִצְבֵּה.
בצאתי מירושלם:	תּוֹרָה וְתַעֲוִדָה. וְסִדְר הָעִבּוּדָה.
בצאתי ממצרים:	שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. וְגַם יְגוֹן וְאַנְחָה.
בצאתי מירושלם:	פְּשׁוּבֵי לִירוּשָׁלַם.

ע"ס א"ב ונסוף חמוס ברוך חזק.

	לֵג אֲצַבְעוֹתַי שִׁפְלוּ. וְאֲשִׁיזוֹתַי נִפְלוּ.
אזייה:	בְּנֵי צִיּוֹן גָּלוּ. וְכָל אֲזִיבֵי שָׁלוּ.
אזי מה היה לנו:	בֵּית וַעֲזוּרוֹת. בְּיוֹם אָף נִגְרוֹת.
אזייה:	פְּנֵי שָׂרִים וְשָׂרוֹת. כְּמוֹ שׁוּלֵי קִדְרוֹת.
אזי מה היה לנו:	גִּלְת הַבְּתָרַת. כְּנָבֵל נִשְׁפָּרַת.
אזייה:	עֲטָרַת תְּפָאֲרַת. לְאַרְץ נִגְרָרַת.
אזי מה היה לנו:	דְּרָכֵי עִיר אֲבֵלוֹת. וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת.
אזייה:	אַרְחוֹת הַסְּלוּלוֹת. חֲשִׁבוֹת וְאַפְלוֹת.
אזי מה היה לנו:	הֵיבֵל וּבְתָלוּי. מְעֵי הָמוּ עָלָיו.
אזייה:	וְעַל שִׁלְחַן וּכְלָיו. וּמְעִיל עַל שׁוּלָיו.
אזי מה היה לנו:	וַיִּתְעַוְוּ עַבְדֵּי. בְּיַד בְּנֵי עַבְדֵּי.
אזייה:	וַתִּקַּף רוּבְדֵּי. רַבִּים וְנִכְבְּדֵי.
אזי מה היה לנו:	זְבָחִים וּמִנְחוֹת. לְמִשְׁוֹאוֹת וּמִדּוּחוֹת.

קינות לתשעה באב

- אוי מה היה לנו: הַדָּר מִזְבָּחוֹת • בִּיגוֹן וַיִּאֲנָחוֹת •
 אויה: חַל וְהַסּוֹרֵג • לְחָרֵב וּלְהָרֵג •
- אוי מה היה לנו: בִּיגוֹן הַיַּנְיָאֵרֵג • נְדוּשׁ בְּמִזְרֵג •
 אויה: מְלָאִים מְבַקְרִים • מְנִי נְעֻדְרִים •
- אוי מה היה לנו: וְטַבְעוֹת סְדוּרִים • וְנַנְסִין הַתְּדוּרִים •
 אויה: יָפִי נִכְרַכְתָּ • אֵיכָה נְהַפְכָתָּ •
- אוי מה היה לנו: וְגִפְן וּפְרַכְתָּ • וּמִנְחַת מְרַבְכָתָּ •
 אויה: בְּיֹד עִם כְּפוֹ • הִתְעִיף בּוֹ וְאֵינוֹ •
- אוי מה היה לנו: הַיָּר עִם שִׁמְנוֹ • לְקַח מִמְּכוּנּוֹ •
 אויה: לֶחֶם הַפָּנִים • שָׂאוּ עָלָיו קִינִים •
- אוי מה היה לנו: וְטוּרֵי רְמוּנִים • לְמִרְכָּם נְתוּנִים •
 אויה: מְנוּרָה הַטְּהוּרָה • אוֹרָה נְעֻדְרָה •
- אוי מה היה לנו: וּמִגְרָפָה יִקְרָה • נְטוּלָה וְחִסְרָה •
 אויה: נוֹי יָם הַנְּחֻשֶׁת • לְעוֹבְדֵי לְבָשֶׁת •
- אוי מה היה לנו: וּמְעֻשָׁה הַרְשֶׁת • וְחִלּוֹת מְרַחֶשֶׁת •
 אויה: סְלִתוֹת וּנְסָכִים • מְנוּ נְחֻשְׁכִים •
- אוי מה היה לנו: וּכְעֹז וַיְכִין • לְאַרְצָן נְשָׁלְכִים •
 אויה: עַל מַחְתָּה וּמִזְרֵק • אוֹיֵב שֵׁן חָרֵק •
- אוי מה היה לנו: טְנֵי גַם כּוֹז זָרֵק • וְאֵת חֲרָבוֹ הַכְּרֵק •
 אויה: פְּשָׁפְשִׁים וּשְׁעָרִים • אֶרְצָה נְגַרְדִּים •
- אוי מה היה לנו: הַתְּפִימִים וְהָאוּרִים • אֵיכָה נְסַתְרִים •
 אויה: צְפִירַת מְעֻטְפוֹת • בְּאֵיכָה נְהַדְפּוֹת •
- אוי מה היה לנו: לְשִׁכוֹת הַיְפּוֹת • וּבֵית הַחֲלִיפוֹת •
 אויה: קִיר מְגֹן עֵרָה • וְקַרְקַר הַתְּרָה •

קינות לתשעה באב

נר

- וּזְרָקוּ הַמְּרֹדָהּ. וְשִׁרְפוּ הַבִּירָדָה. אוי מה היה לנו:
 רֵאשֵׁי מִשְׁמְרוֹת. סְבוּכִים בְּצָרוֹת. אויה:
 וְשָׂרֵי הָעֲשׂוֹרוֹת. בְּיַד בְּעַלֵי חַטָּאוֹת. אוי מה היה לנו:
 שֵׁעַר פֶּתַח רַבִּים. לְזֹאבֵי עָרְכִים. אויה:
 לָקַחוּ הַכְּרוּבִים. תְּפִים וְאַבּוּכִים. אוי מה היה לנו:
 תְּאִים הַנָּאִים. לְבָנִים הַשְּׁנוּאִים. אויה:
 בָּפוּ מִסְלָאִים. לְחִלּוֹת הַסְּנָאִים. אוי מה היה לנו:
 בָּנִים הַיְקָרִים. בְּחֶרְבוֹת נְדָקָרִים. אויה:
 לְוַיִּם הַמְּשׁוֹרְרִים. וְכֹהֲנִים מְקַטְרִים. אוי מה היה לנו:
 רוֹבִים וּפְרָחִים. לְחֻצִים וְשִׁלְחִים. אויה:
 בְּכוֹרוֹת וּמְפֹחִים. בְּיָגוֹן נְאֻחִים. אוי מה היה לנו:
 וּמִפְתַּחוֹת זֶרְקוּ. בְּשׁוֹרֵם בִּי לָקוּ. אויה:
 בְּעֶזְן גְּמוּקוּ. וְכַפִּים סִפְקוּ. אוי מה היה לנו:
 פְּפוֹת וּבְזִיכִים. מְנֵי גַפְסָקִים. אויה:
 וּבְנֵי נְאֻחִים. בְּאַרְץ מְרַחֲקִים. אוי מה היה לנו:
 חֵי חוּבו גָּבָהּ. וְצִיץ טְהוֹר גְּשֻׁבָהּ. אויה:
 גַּר מְעַרְב כְּבָהּ. וְשִׁמְחַת בֵּית הַשְּׂאוֹאָבָהּ. אוי מה היה לנו:
 זָדִים בְּנֵי עֲדִינָהּ. עַל בְּנֵי מִי מְנָהּ. אויה:
 פָּאָר בְּגֵדֵי כְהֻנָּהּ. בְּיָדָם נִתְנָהּ. אוי מה היה לנו:
 קְטֹרֶת גְּעֻדָּתָהּ. וְאַרְוֶן וְכַפָּרָתָהּ. אויה:
 תִּפְּן בְּזֶרֶת. תִּקְבֹּץ נִפְזֶרֶת. עַז מְתַרְהָ תִּהְיֶה לָנוּ:

ע"פ א"ב וכסוף תמוס אנכי מנחם העלוב ברבי מכיר.

אזיזה לי:

לד אבל אֶעֱזֹרֶר. אֶנְיִנּוֹת אֶגְרֹר.

בְּכִי אֶמְרֹר. בְּחֻמַּת צוֹרֶר. דְּרָכֵי סוֹרֶר. אֶלְלִי לִי:

קינות לתשעה באב

- גְּלוּת אֶרֶץ. וְלִבִּי חָרָף. אוֹיֵה לִּי:
- דָּרָךְ וּפְרָךְ. גַּחֲשָׁרָךְ. וַצִּירוֹ חָרָף. אֵלֵלֵי לִי:
- הַמַּעֵט מִבְּאֵי־שֵׁי. חָלְלוּ מִקְדָּשֵׁי. אוֹיֵה לִּי:
- וְהֵם בְּזוּ קְדָשֵׁי. הִחֲלוּ מִמִּקְדָּשֵׁי. וְזָלוּ קְדוּשֵׁי. אֵלֵלֵי לִי:
- זְמַן שְׁנַת תַּתְּנִיב בְּיָא לְמַחֲזוֹר דְּגִיב. אוֹיֵה לִּי:
- חִילוֹת זִיגִיב. מְקוֹמָם פָּגוּ. בְּאַרְבַּה גְּמִנִי. אֵלֵלֵי לִי:
- טָעוֹת בְּקִשׁוֹ. וְעָלִי הִקְשׁוֹ. אוֹיֵה לִּי:
- יִרְאֲתֶם קִשְׁקִשׁוֹ. וְאֹתוֹת הִקִּישׁוֹ. וְאֹתֵי עֵקֶשׁוֹ. אֵלֵלֵי לִי:
- כִּפְר מְאָסוּ. וּנְפִשׁוֹת חָמְסוּ. אוֹיֵה לִּי:
- לְוִי בּוֹסְסוּ. כִּהְנִי בּוֹשְׁסוּ. צְנוּעֵי אֲנִסוּ. אֵלֵלֵי לִי:
- מְתֵי חָרֵב מְהַדְּמִים. בְּאֶפְס דְּמִים. אוֹיֵה לִּי:
- נִבְלַת תְּמִימִים. בְּלֵי מוֹמִים. הָיוּ שׁוֹמְמִים. אֵלֵלֵי לִי:
- סָחוּב וְהִשְׁלָךְ. עָרוֹם לְלִכְלָךְ. אוֹיֵה לִּי:
- עוֹבְדֵי לַמֶּלֶךְ. יָרַב חֵיל מְלָךְ. וְרָדוּ בְּפִלְךְ. אֵלֵלֵי לִי:
- פְּרִיעָה וּפְרִימָה. עַל תּוֹרַת תְּמִימָה. אוֹיֵה לִּי:
- צָר בְּיַד רָמָה. הַמְּסַכֵּן תְּרוּמָה. גַּם לַתְּחִרִימָה. אֵלֵלֵי לִי:
- קוֹל בְּתֵי כְּנִסְיוֹת. וּבְתֵי תוֹשְׁיוֹת. אוֹיֵה לִּי:
- רַחֲמֵינִיּוֹת. בְּיַדֵּינָן נְקִיּוֹת. זְבַחֵי רְאִיּוֹת. אֵלֵלֵי לִי:
- שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת. חֲתָנִים וְכִלּוֹת. אוֹיֵה לִּי:
- תּוֹדוֹת וּבְלִילוֹת. בַּחֲזָרִים וּבְתוֹלוֹת. וְטוֹבֵי קַהֲלוֹת. אֵלֵלֵי לִי:
- אֲחִים גַּם יַחַד. גִּלְשָׁף דְּמָם בְּאֶחָד. אוֹיֵה לִּי:
- כִּן אֲחִיוֹת בְּפֶחַד. יִרְאֵת שֵׁם הַמִּיָּחַד. לְטַבַּח לְהֶאֱחָד. אֵלֵלֵי לִי:
- מְלִמְדֵי סֶפֶר. גִּלְשָׁף וְצֶפֶר. אוֹיֵה לִּי:
- חֵד אֲמַרֵי שְׁפָר. מְלֵא חֲצִין וְאֶפֶר. וְאֵיִה שׁוֹקֵל וְסוֹפֶר. אֵלֵלֵי לִי:

הַדְּהִיטָהּ זֹאת מֵאֵז. עֲלֶה גּוֹי עֵז. אוֹיֵה לִי:
 לְהִשְׁמִיד הוֹעֵז. וְאַסְפְּרֵם נוֹעֵז. בְּנִי נִבְלָל וְלוֹעֵז. אֱלֹלֵי לִי:
 בָּקֵשׁ עֵקֶר. רֵק לְעֵקוֹר וְלְעֵקֶר. אוֹיֵה לִי:
 בְּקוֹ אֲרָמֵי מִשְׁקֶר. יוֹם אֲרָמֵי לְעֵקֶר. וְלֹא לְגֵרָם לְבִקֶּר. אֱלֵי:
 מְקוֹמֵם הַבְּרִית. לְוֹלֵי הוֹתִיר שְׁאֲרִית. בְּגִיאַנְכְרִית. אוֹיֵה לִי:
 כְּשֶׁר שְׁעֵרוֹרִית. יְדִידַת עֵבְרִית. רְחֻמָּם מִהַכְרִית.
 וַיֵּשׁ תִּקְוָה וְאַחֲרִית: בְּאֵין הוֹרֵשׁ לְשׁוּב וּלְרַחֲמָה. יְמִינָה
 לְרוֹמְמָה. שׁוֹכֵן שְׁמִימָה: עוֹרֵי וְקוֹמָה. לְהַתְקוֹמָמָה.
 וּשְׂכִינָה קָמָה עַל לְמִקְוָמָה:

חתום בלשון המלווים יהודה, וכתיב "לשום עליה", מר'
 יהודה קסטלין" הוא ר' יהודה בר שמואל הלוי הספרדי.

לַח יוֹם אֲכַפִּי הַכְּבִדְתִּי וַיִּכְפְּלוּ עוֹנֵי. בְּשִׁלְחִי יָד בְּדָם נִבְיָא
 וּבֵא אֶל מִקְדֵּשׁ יְיָ. וְלֹא כִפְתָהּוּ אֲדָמָה עַד כֵּא הָרַב
 מוֹנֵי. וְלֹא שִׁקְטָ עַדִּי הַקָּם דָּם הַנְּבִיא זְכָרִיָּה. וַיִּרְבַּ בְּבֵת
 יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה וְאַנְיָה: הָיָה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עַד בֵּאֲרַב מִבְּחִים.
 וּבֵא אֶל מִקְדֵּשׁ יְיָ וּמִצָּא דָמִים רוֹתְחִים. וַיִּשְׁאַל לְכַעֲבוֹר
 זֶה לְכַהֲנִים הַזֹּבְחִים. וַיַּעֲנוּהוּ כִּי זֶה הוּא דָם קָרְבָן
 הַזֹּבְחִים. וַיִּנְסֶה בְּדָם פָּרִים וְדָם אֵילִים וְדָם מַחִים. וְגַם
 זָבָחוּ וּבַח רַב לְחַקֵּר מָה הָיָה. וַיִּרְבַּ בְּבֵת יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה וְאַנְיָה:
 וּבְכָל זֹאת לֹא שִׁקְטָ וְעוֹדוֹ בָּיָם נִגְרָשׁ. וַיִּבְקֶשׁ הַדְּבָר
 וַיִּמְצָא מִפְּרֵשׁ. כִּי הוּא דָם אִישׁ הָאֱלֹהִים עַל לֹא חָמָם
 שְׂרָשׁ. וַיֹּאמֶר נְבוֹרְאָדָן גַּם דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ. אֲסַפּוּ
 לִי הַכַּהֲנִים וְהוֹצִיאֵם מִבֵּית יְהוָה. כִּי לֹא אֲשַׁקּוּטָ עַדִּי
 יִשְׁקוּט דָם הַנְּבִיא זְכָרִיָּה. וַיִּרְבַּ בְּבֵת יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה וְאַנְיָה:

דָּקַר יְשִׁישִׁים לְמֵאוֹת. וּבַחֹרִים לְרַבּוֹאוֹת. וַיִּזְרַד
 לְטַבַּח כְּהִגִּי יְיָ צָבָאוֹת. וְאִין שֶׁקֶט לְדָם גָּבִיא. וַיְהִי
 לְמוֹפֶת וְאוֹת. וְהַבָּנִים נִשְׁחָטִים וְעֵינַי אָבוֹת רוֹאוֹת.
 וְאִמּוֹתָם לְטַבַּח גַּם אַחֲרֵיהֶם בָּאוֹת. וְאָמַר לְנַפְשֵׁי
 זֶה חֲטָאתְךָ וְזֶה פְרִיָהּ. גִּירָב בָּבֶת יְהוּדָה תִּאֲנֶנָּה וְאַנְיָהּ:
 הוֹסִיף לְהַרְוֹג נְשִׁים עִם יוֹנְקֵי שָׂדִים. וְדָם עוֹלָה בֵּינֵיהֶם
 כְּדָם יְאוֹר מְצָרִים. עַד אֲשֶׁר נָשָׂא גְבוּרָאֲדָן לְבוֹ לְשָׁמַיִם.
 וַיֹּאמֶר הָאִין דִּי בְּבָנוֹת יְרוּשָׁלַיִם. הִכְלָה אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת
 שְׂאֲרֵית הַשְּׁבִיָה. גִּירָב בָּבֶת יְהוּדָה תִּאֲנֶנָּה וְאַנְיָהּ:

שקולה ע"מ ע"ע תנועות, ושם עזכרה שלמה חתום כרמזה.

לו שְׁבֶרֶת לֹא מִיָּיִן. הַשְּׁלִיכִי תַפְיָךְ. קָרַחִי נָא וּגְוִי,
 וְהַשְׁחִיתִי אַפְיָךְ. שְׂאֵי עַל שְׂפִים קִינָה, וּסְבִי כָּל־אֲנַפְיָךְ.
 וְזַעֲקִי לִפְנֵי יְיָ, עַל חֲרַבֵּן סַפְיָךְ, עַל חֲרַב סַפְיָךְ, שְׂאֵי אֱלֹהֵי
 בְּפִיךָ: אֵיכָה בָּא צָר וְאוֹיֵב, בְּצִיּוֹן עִיר מַמְלַכֶּת. אֵיכָה רָגַל
 זְדִים, אֲדָמַת צְבִי הַזְרַכְתְּ. בְּבוֹאֵם מְצֵאוּ כְּהֵנִים, שׁוֹמְרֵי
 הַפְּעֻרְכָת. וְעַל מוֹשְׁמְרוֹתֶם עָמְדוּ, וְלֹא עֲזָבוּ הַפְּלֹאכָת.
 עַד אֲשֶׁר שִׁפְךָ דָּמָם, כְּמִימֵי הַפּוֹהֶפֶכָת. וּבָא כָּל עָרַל
 וְטָמֵא, מִבֵּית לַפְּרָכָת. מְקוֹם אֲשֶׁר כִּהֵן גְּדוֹל,
 יִרְא שָׁם לְלָכָת. וְהִחֲרִיבוּ סַעֲפִיךָ, וְחִלּוֹנֵי שְׁקוּפִיךָ.
 וְזַעֲקִי לִפְנֵי יְיָ, עַל חֲרַבֵּן סַפְיָךְ. עַל חֲרַב סַפְיָךְ, שְׂאֵי אֱלֹהֵי כְּסוּפִיךָ:
 קוֹל יִלְלַת בַּת צִיּוֹן, מִרְחוֹק גִּשְׁמַעַת. תִּזְעַק וְזַעֲקַת
 חֲשָׁבוֹן, תִּכְבְּהַ כְּכִי מִיפְעַת. אֲהֵה כִּי כּוֹס שְׁתִּיתִי,
 וּמְצִיתִי קִבַּעַת. אֲכַלּוֹנֵי שְׁנֵי אָרְיוֹת חֲדוּדֵי מִלְתַּעַת.
 בַּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה, וּבַת אֲדוּם הַמְרִשְׁעַת. מַה

קִינֹת לַתְּשֻׁעָה בַּאֵב

נו

תִּתְאוּנְנֵי צִיּוֹן וְחַטָּאתֶךָ נִדְרַעֲרַת. עַל רֶב עֲוֹנֶךָ גָּלְדָה.
 עִמְךָ מִכְּלֵי דַעַת. עַל עֲוֹנֶךָ צוֹפֵיךָ. לְשֵׁאוֹל בְּתַרְפִּיךָ.
 וְזַעֲקֵי לִפְנֵי יי. עַל חֲרָבֹן סִפְיָךָ. עַל חֲרָב סִפְיָךָ שְׂאֵי אֵלָיו כִּסְפִיךָ:
 אֵל הַשְּׂמָחִי אוֹיְבֹתַי עַל כִּי נִשְׁבַּר קַרְנֵי. כִּי נִפְלַתִי קַמְתִּי
 וַיִּי עֲזָרְנִי. הִנֵּה יֹאסֶפְנִי שְׂדֵי אֲשֶׁר פְּזָרְנִי. וַיִּגְאֹלְנִי מִמָּוֶה.
 צוּרֵי אֲשֶׁר מְכַרְנִי. וַיַּנְחֵם יַנְחַמְנֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר עֲכָרְנִי:

קִינָה זוֹ יֵאמַר שְׁמַעוֹן שַׁקֵּל.

לר' יהודה קסטלין, כן כתוב עליה בכ"י הוא ר' יהודה בר שמואל
 הלוי הספרדי. והיא שקולה במשקל ב' תנועות ויחד ותנועה ויחד ורק בסוף
 כל חרוז הומר היחד בתנועה, וכן שקולים כל הצינונים.

לֹ צִיּוֹן הֲלֹא תִשְׂאֲלֵי לְשָׁלוֹם אַסִּירֶיךָ. דוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמֶךָ
 וְהֵם יִתָּר עֲדָרֶיךָ: מַיִם וּמִזְרַח וּמִצְפּוֹן וְתִימָן שְׁלוֹם
 רְחוֹק וְקָרוֹב שְׂאֵי מִכָּל־עֲכָרֶיךָ: וּשְׁלוֹם אַסִּיר תִּתְאוּנָה
 גוֹתֵן דְּמַעֲיוֹ כְּטַל חֶרְמוֹן וְנִבְכְּסָה לְרֹדְתָם עַל הַרְרֶיךָ:
 לְכַבּוֹת עֲנִיתֶךָ אֲנִי תַנִּים וְעַת אֶחְלוֹם שׁוֹיֶבֶת שְׁבוֹתֶךָ
 אֲנִי כְבוֹד לְשִׁירֶיךָ: לְבֵי לְבֵית אֵל וּלְפָנֵי אֵל מְאֹד יִהְיֶה
 וּלְמַחְנֶיךָ וְכָל־פְּגַרֵי טַהוֹרֶיךָ: שֵׁם הַשְּׂכִינָה שְׂכַנְהָ לְךָ
 וְהִיוּצֶיךָ פֶּתַח לְמוֹל שְׁעָרֵי שַׁחַק שְׁעָרֶיךָ: וּכְבוֹד יי
 לְבַד הָיָה מְאוֹרֶךָ וְאִין שְׁמֵשׁ וְסַהַר וְכוּכְבִּים מְאִירֶיךָ:
 אֶבְחַר לְנַפְשִׁי לְהַשְׁתַּפֵּךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים
 שְׁפוּכָה עַל כַּחֲרֶיךָ: אֶת בֵּית מְלוֹכָה וְאֶת כִּסֵּא יי
 וְאִיךָ יִשְׁבוּ עֲבָדִים עָלַי כְּסֹאוֹת גְּבִירֶיךָ: מִי יִתְגַּנֵּי מְשׁוֹטֵט
 בְּמָקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִגְלוּ אֱלֹהִים לְחֻזְנֶךָ וְצִירֶיךָ: מִי יַעֲשֶׂה
 לִי כְּנָפַיִם וְאַרְחִיק נְדוּד אֲנוּד לְכַתֵּר לְכַבֵּי בֵּין כְּתָרֶיךָ:
 אֶפּוֹל לְאַפִּי עָלַי אֶרְצֶךָ וְאַרְצָה אֶכְנֶךָ מְאֹד וְאַחֲזֶנּוּ אֶת

קינות לתשעה באב

עֲפָרָיִךְ: אַף כִּי בְעַמְדִי עָלִי קְבָרוֹת אֲבוֹתַי וְאַשְׁתוּמִם
 בְּחֶרְוֹן עָלַי מִבְּחַר קְבָרֶיךָ: אֲעֵבֹר בְּיַעַרְךָ וּבְרַמְלֶיךָ
 וְאֲעִמּוֹד בְּגִלְעָדֶךָ וְאַשְׁתוּמָמָה עַל הַר עֲבָרֶיךָ: הַר
 הָעֵבְרִים וְהַר הַדְּוִר אֲשֶׁר שָׁם שְׁנֵי אוֹרִים גְּדוֹלִים
 מְאִירֶיךָ וְאוֹרֶיךָ: חַיֵּי נְשָׁמוֹת אוֹר אֶרֶץ וּמְמַרְדְּרוֹר
 אֲבָקַת עֲפָרֶךָ וְנִפְתַּר צוּף גְּהֵרֶיךָ: יָנַעַם לְנַפְשֵׁי הַלֹּיֶךְ
 עָרוֹם וַיַּחַף עָלַי חֲרָבוֹת שְׂמָמָה אֲשֶׁר הָיוּ דְבִירֶיךָ:
 בְּמָקוֹם אֲרוֹנְךָ אֲשֶׁר נִגְנְנוּ וּבְמָקוֹם כְּרוּבֶיךָ אֲשֶׁר שָׁכְנוּ
 חֲדָרֵי חֲדָרֶיךָ: אָגוֹז וְאַשְׁלִיךְ פֶּאֶר גְּזֵרִי וְאַקוּב זְמַן חֲלָל
 בְּאַרְץ טַמְאָה אֶת גְּזִירֶיךָ: אֵיךְ יַעֲרֹב לִי אֶכּוֹל וּשְׁתוֹת
 בַּעַת אֲחֻזָּה כִּי יִסְחָבוּ הַכְּלָבִים אֶת כְּפִירֶיךָ: אוֹ אֵיךְ
 מְאוֹר יוֹם יְהִי מְתוֹק לְעֵינַי בְּעוֹד אֶרְאֶה בְּפִי עוֹרְבִים
 פְּגָרֵי נְשָׂרֶיךָ: כּוֹס הַיְגוּנִים לְאַט הִרְפִּי מְעַט כִּי כָּבַר
 מְלֹאוֹ כְּסֵלִי וּנְפִשֵׁי מִמְרוֹרֶיךָ: עַת אֲזַכְּרָה אֶהְלֶה אֲשִׁתְּהָ
 חֲמָרֶךָ וְאַזְכּוֹר אֶהְלִיכָה וְאַמְצָה אֶת שְׂמֶרְךָ: צִיּוֹן כְּלִילַת
 יְפִי אֶהְבֶּה וַחַן תִּקְשְׁרֵי מְאֹז וּבָךְ נִקְשְׁרוּ נַפְשוֹת חֲבָרֶיךָ:
 הֵם הַשְּׂמַחִים לְשִׁלּוֹתֶךָ וְהַכּוֹאֲבִים עַל שׁוֹמְמוֹתֶךָ וּבוֹכִים
 עַל שְׁבָרֶיךָ: מְבוֹר שְׂכָבֵי שׁוֹאֲפִים נִגְדָדֶךָ וּמִשְׁתַּחֲוִים אִישׁ
 מִמְּקוֹמוֹ לְמוֹל גּוֹבַח שְׁעָרֶיךָ: עֲדָרֵי הַמּוֹנֵךְ אֲשֶׁר גָּלוּ
 וְהִתְהַלְכוּ מֵהַר לְגִבְעָה וְלֹא שָׁכְחוּ גְדָרֶיךָ: הַפְּחוֹזִיקִים
 בְּשׁוּלְךָ וּמִתְאַמְצִים לְעֹלוֹת וּלְאַחֹז בְּסַנְסְנֵי תִמְרֶיךָ:
 שֶׁנֶּעַר וּפְתָרוֹס הֵי עֵרְכוּךָ בְּגֵד לָם וְאִם הִבְלָם יִדְמוּ לְתַמְנוּךָ
 וְאוֹרֶיךָ: אֵל מִי יִדְמוּ מְשִׁיחֶיךָ וְאֵל מִי נִבְיֵאֶיךָ וְאֵל מִי לוֹוִיֶךָ
 וְשָׂרֶיךָ: יִשְׁנֶה וַיַּחְלוֹף כָּלִיל כָּל מַמְלָכוֹת הָאֵלִיל חֲסִנְךָ

קינות לתשעה באב

נז

לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִזְרִיךְ: אַתָּה לְמוֹשֶׁב אֱלֹהֶיךָ וְאַשְׁרֵי
אֲנוּשׁ יִבְחַר וְיִקְרַב וְיִשְׁכּוֹן בְּחֻצְרֶיךָ: אֲשֶׁרֵי מְחַכָּה וְיִגְיַע
וְיִרְאֶה עֲלוֹת אוֹרְךָ וְיִבְקַעוּ עָלָיו שְׁחַרְיֶיךָ: לְרֵאוֹת בְּמוֹבֵת
בְּחִירֶיךָ וְלַעֲלוֹז בְּשִׂמְחַתְךָ בְּשׁוֹבְךָ אֵלַי קִדְמַת נְעוּרֶיךָ:

שקול על משקל חנניו. וכתב ר"ח שחזר ר' שמואל בן גבירול
ואולם חני מלחתי ככתב עליו כפ"י „זאת הקינה עשה רבינו אליה הזקן.”

ח צִיּוֹן קָחִי כָּל צָרִי גִלְעָד לְצִירֶיךָ. אִיּוֹן דִּי לְמַעַן בָּיִם גְּדָלוֹ
שְׁבַרְיֶיךָ: אַרְצֵי צָבִי אֵת בְּתוֹךְ גּוֹיִם נְתוּנָה וּמִן עֵדֶן מְקוֹם
כָּל יָקָר וַיֵּצְאוּ נְהַרְיֶיךָ: וַיְהִי לְאוֹת גַּעְמָן רַחֵץ בְּשָׂרוֹ בְּמִי
יִרְדֵּן אֲנִי נְאֻכָּה אַף בִּיטְהוּרֶיךָ: אַף לֹא יִסְלַח עִפְרָא אֲרֻצָּךְ
בְּזָהָב וּפְזֵי יָקָר כְּמוֹ יְהִלּוּם מִחֻצַּב הַרְרֶיךָ: כָּל תַּעֲנוּגִים
בְּבֹא בְסַרְךָ וְלֹא קִתְּתָה חֵשֶׁן וְאוֹלָם כְּצוּף מְתַקּוּ מְרוּרֶיךָ:
פְּרִיךָ לְמַרְפֵּא וְכָל עֲלָה תַעֲלֶה הֵלֵא וּכְיַעֲרַת הַדְּבָשׁ הָיוּ
יַעֲרֶיךָ: עִם הַפְתָּנִים בְּרִית בְּרַתּוֹ מִתִּיךָ וְאִין שְׁטָן אֲכָל
הַשְׁלָמוֹ לָהֶם בְּפִירֶיךָ: בָּךְ כָּל בְּהֵמָה וְעוֹף חֲכָמוֹ עֲדִי
בְּחַמּוֹר הָיָה לְפָנִים לְבֹן יֵאִיר חַמּוֹרֶיךָ: בָּךְ אֵל לְבָדוֹ וְאִין
בְּלִתּוֹ וַיֵּצֵא שְׁמֶךָ בִּי שֵׁם אֱלֹהֵי אֲמַת נוֹדַע בְּשִׁירֶיךָ: מַה
טוֹב וְנָעִים בְּבֹא שְׁבִטִי בְּגִי יַעֲקֹב שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל שָׁנָה
שְׁעָרֶיךָ: בָּךְ סוֹד תְּעוּדָה וְסוֹד חֲכָמוֹת וּבֹאוּ בְּגִי קָדָם
וְחֲכָמֵי שְׁבֹא לְכַתּוּב בְּסִפְרֶיךָ: מְלֶךְ בְּקָרְבְּךָ וּבְךָ שְׁרֵי חִלּוּם
בְּכָל גִּשְׁקָ וְעַל כָּל לְאִם גְּבָרוֹ גְּבִירֶיךָ: שׁוֹטְרִים בְּכָל
הַגְּבוּל שׁוֹפְטִים בְּכָל עִיר וְעִיר וְזִקְנֵי אֲמַת הֵם וְאִין מוֹרָה
בְּמוֹרֶיךָ: בִּימֵי בַחֲרוּת הָיוֹת קִנְיָן לָא נִבְחָרוּ וּבְגִי נְבִיאִים
בְּגִי אֵל חַי נְעָרֶיךָ: בָּךְ הַתְּקוּפָה עָלַי קוֹ הַאֲמַת נִשְׁקָלָה

תִּכְנֶן שָׁנוֹת דָּוָר וְדָוָר בְּשָׁנֵי אֲדָרָיִךְ: מוֹלַד לְבָנָה בְּפִי
 אֲרָבָךְ וְהַמְחִיזָה שׁוֹמְמָה לְרַחֲבֶךָ וּבִהּ הִרְאִיתִי סִתְרֶיךָ:
 נִרְאָה בְּתַמוּזִי בְּסִיל בְּךָ יַעֲלֶה כִּי שָׁאֵר כָּל הַחֲדָשִׁים לְבַד
 זֶה בַּחֲדָרֶיךָ: אֵינִי דְבִירָךְ מְקוֹם אֲרוֹן וְאֵינִי הַדָּר הַיִּכָּל
 וְהַמְזוּבָחוֹת אֵינִי חֲצֵרֶיךָ: אֵינִי מְשִׁיחָךְ בְּעַד עַמּוּךְ יִכְפֹּר
 וּמָה הִיָּה לְיִלְדֵי קִקְהַת אֵינִי גִזְרֶיךָ: אֵיפֹה נְבִיאִים בְּנֵי עֲלִיּוֹן
 וְכָל יוֹעֲצֶיךָ אֲכַדְוּ וְהִלְכוּ שְׁבִי מִלְּבָבְךָ וּשְׂרִיךָ: הִיִּית יִפְהַנּוּף
 לְרֹאשׁ תִּבְּל בְּרוֹשֶׁךְ לְגַם חֲטָאֲךָ לְבַד סַעֲפֶךָ קֶצֶר קֶצֶר קֶצֶר יִרְיָךְ:
 אֲרִץ מְאֹסָךְ וּמֵי זָרִים שְׁטַפּוּךְ וְכָל רוּחַ הַפִּיִצָּךְ וְאִשׁ בְּעֶרְהָ
 בְּעֶרְיָךְ: מְרִית בְּצוּרָךְ אֲשֶׁר מִצַּר נִצְרָךְ וְאִזּוֹ זָרִים עֲכָרוּךְ
 וְאֵת הִיִּית בְּעִזְבֶּרְיָךְ: אֵל הַאֲמִירָךְ עֲדֵי נִקְרָאת אֲרִיאֵל וְאִיךָ
 עֵבֶר בְּגוֹךְ אֲרִי טוֹרֵף עֲדָרֶיךָ: שׁוֹבֵי לְאֵל בּוֹעֲלֶךָ אֵל תִּתְּנֵי לוֹ
 דְּמֵי עַד שׁוֹב בְּבוֹדוֹ וְעַד יִבְנֶה גְדָרֶיךָ: גִּפְשֵׁי מְאֹד נִכְסְפָה
 לְרֹאוֹת בְּזוּי וְזִהְרָךְ שְׁלוֹם יִהְיֶה לְךָ וְרַב שְׁלוֹם לְעִזְרֶיךָ:

גם זה שקול ככל חזריו, וכי"י נכתב עליו לר' אלעזר בר משה הדרשן מוירצבורק.

לט צִיּוֹן עֲטָרַת צְבִי שְׂמֹחַת הַמִּזְבֵּיךְ. שְׁלוֹם בְּנֶהֱרָ קַחֵי מֵאֵת
 אֲדוֹנֶיךָ: אֵלֵי שְׂחָקִים אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים לְחַיִּמוֹת וְחַל לִילָה
 וַיּוֹם יִדְרָשׁוֹן שְׁלוֹם לְמַחְנֶיךָ: גַּם הַנְּפוּצִים בְּכָל אֲרָבַע
 קְצוּוֹת וְהֵם הַזְּרָשֵׁי שְׁלוֹמְךָ בְּנוֹתֶיךָ וּבְנֶיךָ: שׁוֹכְנֵי קְבָרִים
 מְחַפְּסִים וּמְצַפִּים לַיּוֹם יִשְׁעֶךָ וְאִזּוֹ יִצְמָחוּ יַחֲיוּ יִשְׁגִּיךָ: וְאֲנִי
 בְּשִׂאֵלֵי שְׁלוֹמְךָ אֶקְרָא קוֹל בְּרֹאשׁ הָרִים וְאֲדַמָּה לְעוֹף עַל
 רְעֵנְיָךְ: שְׁלוֹם לְצִיּוֹן נְיֹה צֶדֶק וְשְׁלוֹם עֲלֵי חֶלְךָ וְחַיִּמוֹת
 יִקְרֵ אֲבָנֵי פְּנִינֶיךָ: שְׁלוֹם לְאֲרִץ צְבִי שְׁלוֹם לְכָל הַגְּבוּל
 גִּלְעָד וְשׁוֹמְרוֹן וְכָל יֵתֵר שְׂכַנְיָךְ: צִיּוֹן לְפָנִים הִלָּא הִיִּית

יפת מראה איך נהפכו לשחור תאריך ופניך: כבנות
 מלכים יקר עטית תהלה ואיך שק תחגרי על חלציך
 ומתניך: לחמי אנחה בעת תעדי לתחת פאר אפר
 ואשתה יגני על יגוניך: קומי ונשא נהי נבכה דמעות
 בים יולו נהרות למן עיני לעיניך: על אלמנותי אשר
 הלך ידיך והוא החריב דבירו וכל סתרי צפוניך: עת
 אראה יפוך אקרא משוררים בשיר עת אחזה עניך אקרא
 מקונניך: אבחר לקאת וקפד ישפנו כך ואילי אם אדום
 וערב קננו בקניך: עיר המלוכה לךוד ושלמה בנו הית
 בנויה והם קדם מכונניך: אתה היא למקדש לאל אתה היא
 מנוחה לצור אתה היא אשר יום ביום ירד לגניך: שם
 שלחן ומנורה וארון הברית אל בין שדי אהבה לן במלונניך:
 על מוֹבְחָךְ בַּהֲגִים עָמְדוּ מִשְׁרֵתִים בְּמוֹזְבַח וְעוֹלָה לְכַפֵּר
 עַל עוֹנֶיךָ: ראש הבהנה אשר אפוד לבושי יקר נשמע
 בשולי מעיל קול פעמוניך: אחת בשנה פנים הלך
 לתדרי דביר הביא קטרת מלא קמצו ותפניך: קדה
 וקנה וכל ראשי בשמים עדי עיר התמרים בבוא רית
 שמניך: אף הלויים אשר שומרים שערים וגם המשוררים
 שיר בפה עם כל רנניך: נגדם בני מעמד עורכים
 תפלה ולך יעלה המזנה בכל פעמי זמניך: בך הנביאים
 הלא היו בסוד אל וברך חכמי תכונה וברך שבעים וקניך:
 ארצך מלאה במו עשר קדשות וכל מעשר תרומה
 וגם מבחר דגניך: עתה שממה בלי בגים וכנות ואן
 מלפך נביאך לויך וכהניך: מתי ישוכו ויבואו בתוך

אֶהְלֵךְ הֵם הַתְּאֵבִים שְׂכֹן תַּחַת עֲנָנֶיךָ: מִי יִתְּנֵנִי לַעַת
 תִּלְדֵי יְלָדִים כְּמוֹ שִׁפְרָה וּפְוָעָה מִיִּלְדַת בְּאֶבְנֶיךָ: מִי
 יִתְּנֵנִי לַעַת אֶתְאוּ לְיוֹם חוֹתְנֶךָ יָבוֹא וְאֶת תַּעֲדֵי פִלָּה
 עֲדֵנֶיךָ: לְבִי יֵאוּהָ לְחֶבֶק בְּזִרְעוֹת עֵפֶר אֲרָצֶךָ וְאַחֲשׂוּק
 בְּפִי בְשִׁק אֶבְנֶיךָ: עֵת אֲרֹאךָ בְּהִיּוֹת נִבְנִית בְּנִפְךָ וּפְוָךָ
 יֵרָא לְצַפּוֹן וַיִּם גְּבִהָ קֶרְנֶיךָ: אֶכְסוּף וְאַחְמֹד לְגַחְמָה
 וְתִשְׁמַעְנָה דְבָרֵי מִבְּשׂוּר בְּקוֹל אֲזִנִי וְאֲזִנֶיךָ: הַתְּעוֹרְרֵי
 לְקִרְאֵת הַיּוֹדֵךְ וְהַתְּנַעֲרֵי מִן הָאֲדָמָה בְּשׂוּבוֹ אֶל מְעוֹנֶיךָ:

גם הליון הזה עזוד וזקול נמשקל חנניו.

מ צִיּוֹן תִּקְוֵנִי עָלַי בֵּיתְךָ אֲשֶׁר נִשְׂרַף צָרַחִי בְּמַרְר עָלַי
 שׁוֹמְמוֹת גְּפְנֶיךָ: צִיּוֹן תְּעוֹרְרֵי בְּאֶלְמָנָה אֲשֶׁר הִיְתָה
 לְמַם לְכָל עוֹבְרִים מֵרַב עוֹנֶיךָ: עַל הַגְּבָעוֹת שְׂאֵי קִינָה
 וְתִמְרוֹר וְגַם גְּהִי בְּקוֹל רֶם אֲשֶׁר הִבּוּ הַמוֹנִיךָ: אֵיכָה
 לְמוֹאֵב בְּנֵי צִיּוֹן בְּאֶף חוֹלְלוּ עַל רַב גְּאוּנָךְ וְקִרְאֵי אֶל
 מְקוֹנֶיךָ: הִילַל וְקִינָה שְׂאֵי צִיּוֹן בְּמַר וְגִהִי וּבְכִי שְׁמֻמוֹת
 עָלַי שׁוֹמְמוֹת מְעוֹנֶיךָ: קוֹנֵנִי וְאֵל תִּדְמֵי קוֹלְךָ בְּבְכִי שְׂאֵי
 דְבַר וְחָרַב אֲשֶׁר שָׁלַח לְמַחְנֶיךָ: צְדוֹ כְּצַפּוֹר וְאִין עוֹזֵר
 לְנִגְדוֹ אֲשֶׁר בְּרִשׁוֹ רִשְׁתוֹת לְגִלוֹת אֶת קְלוֹנֶיךָ: אֵיךְ
 הִשְׁלִיךְ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכַר שְׁבוּעָה אֲשֶׁר כָּרַת
 לְאוֹמְנֶיךָ: קוֹלְךָ בְּקוֹל נְהַמַּת תְּנִים נְאוֹת יַעֲקֹב בְּכִי וְקִינָה
 שְׂאֵי עַל רַב תְּלוּבֶיךָ: גְּזִי לְגִזְרֶךָ וְהִשְׁלִיכֵי לְרֹאשְׁךָ עָלַי
 אֲרִץ וְשִׁק תִּקְשְׁרֵי עֲצָרִי בְּמַחְנֶיךָ: קוֹנֵנִי בְּפִשְׁעֵי אֵל תִּתְּנֵנִי
 מְנוּחָה וְקִינָה עַל שְׁפִיִּים שְׂאֵי מֵרַב מְעוֹנֶיךָ: אֲרִץ צְבִי
 צְבָאוֹת קִינָה וְגִהִי תְּעוֹרְרֵי אֶל שְׁפִיִּים הִלַּאתְחַת שְׁשׂוֹנֶיךָ:

קינות לתשעה באב

נט

קוֹנְנוּ מְלָכִים וְהִילִילוּ קְצִינִים וְכָל מְזֻרְחַת וְכָל מְעַרְבַּת עַל
 שְׁמֹלוֹנֵיךָ: פִּשְׁטֵי מְעִילֶיךָ וְהַשְּׁלִיכֵי לְאַרְץ וְחֲגָרֵי שֶׁקֶט וְגַם
 תְּהָמֵי תַּחַת סְדֵינֶיךָ: בְּחֹדֶר וְזִקְנוֹ וְגַם עֹלָל וְיוֹנֵק שְׂאוֹ
 תִמְרוֹר לְגַפְשׁ לְעֵינַי כָּל זִקְנֶיךָ: צִיּוֹן שְׁשׁוֹנֶיךָ הֲלֹא
 עָבַר בְּקוֹצִים עָלַי מִיָּמַי וְנִהְפְּכוּ מֵרֶב זְרוֹנֶיךָ: חֲשָׁבוּ
 מְאוֹרוֹת וְגַם כָּל הַשְּׁחָקִים וְכָל דְּרָךְ מְאֹד נִחְשָׁד סְתוּם
 לְפָנֶיךָ: כִּי הַשְּׁחָקִים מְאֹד זְרוֹי וְאֶסְפוּ לְאוֹרֵם לְפָנַי כָּל
 שְׂאוֹן עַל רֶב יְגוֹנֶיךָ: צִיּוֹן בְּשׁוֹפָר תִּתְקַע עַל הַר וְנִבְעֵ רְאִי
 צְרָחִי בְּמֶר וּבְכִי עַל מוֹת סְרֵנֶיךָ: שְׁלַחוּ שְׁלָלֶיךָ בְּאִשׁ צִיּוֹן
 לְמַרְמָס הֲלֹא טָבְעוּ שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹךְ אֶרֶץ אֲדָנֶיךָ: הִנֵּה
 לְמַרְמָס נְתוּנָה בֵּת יְהוּדָה וְאִין מְשִׁיב לְגַפְשָׁה עָלַי
 שׁוֹמְמוֹת שְׁמֵנֶיךָ: צִיּוֹן בְּמֶר תִּתְכַּי מֵאִין מְנַחֵם אֲשֶׁר
 רָחַק מְאֹד מְקָרֹב נַחֵם בְּחוֹנֶיךָ: קוֹלֶךָ כְּקוֹל יָם וְגַם תִּנְיִן
 וַיַּעֲנֶה וְקוֹל נְהִי וּבְכִי אֲשֶׁר תַּחַת סְלוֹנֶיךָ: צִיּוֹן לְמַרוֹם
 שְׂאֵי עֵינֶיךָ וְגַם תִּרְאֵי סְפָדֵי וְהִילְלֵי עָלַי עֲזָבֶךָ תִּתְאַנֶּיךָ:
 צִיּוֹן תִּקְוֶנִי אֱלֹהֵי אֲבוֹת וְשִׂאֲלֵי מִכּוֹן בֵּיתֶךָ וְגַם עֲזָרֶךָ
 חֲסֹן קְצִינֶיךָ: אֵל הַמְּעַרְהָ לְכִי צְרָחִי בְּמֶר וּבְכִי עֲנוּ בְּנוֹתֶיךָ
 וּבְנֵיךָ וּנְיֵיךָ: שְׁרָה כְּשִׁמְעָה לְקוֹלֶךָ גַּם מִבְּכָה עָלַי בָּנִים
 אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ אֵל כָּל שְׁבָנֶיךָ: רַחֵל וּלְאָה בָּכוּ בְּלִהְיֵה וּלְפָה
 הֲלֹא קוֹנְנוּ וְקָרְאוּ בְּקוֹל מְחִי בְּפָנֶיךָ: כִּי הָאֱלֹהִים
 הֲלֹא נִצַּח וְלֹא יִזְנַח כִּי תִקְוָה הִיא וְרַב שְׁלוֹם לְבָנֶיךָ:

גם זה שקול נטעקל חכריו, וכסוף חמוס יעקב.

מא צִיּוֹן יְדִידוֹת יְדִיד צְעִיר לְשִׁרְיָךָ. שְׁכַנְתָּ בְּתַפְּוֹ בְּרַב
 עֲנוֹת הַדְּרִיךְ: צִיּוֹן הַדֶּרֶךְ כָּל חֶדֶר מִשׁוֹת וְכָל מִשְׁבָּב

דדים ירדך בבא חררי חדרך: ציון ברוכה ברכה
 עלינה עלי ראשך למוילך מחטבים שעריך: ציון ירשת
 זאב ערב שבי פארך בערי עדיים עדי עלו פתריך:
 יפית ברכ הון והן רבית פדעות והן מוקני צענים חכמו
 געריך: היית יפי מקלל נאווה בכל מהלל עלית ושבות
 שלל מלכי מגורך: בך ברוחה אנוש לן מבלי חטא
 בהתפפר בקרבן תמידך מכפריך: יסדת בזיו לפאר
 חרבת ברוך אב באף אשאף לוארת אשאב מי
 תמורריך: גראו בעירך בני קונה בני מחנה רצון לשכני
 סנה בשני חצריך: עושי מלאכתך בחוט התעשרו
 ברכוש פלהון יקר נמצא לקהל עשיריך: נבחר מקומך
 לצור בחר באם בחרו בחר במוצאך ובבנהגים בחרריך:
 בך דר בגיל נהדר אדרך בכל דר ודר ערךך בבא לעדור
 עררי חבריך: עלה גבולך דביר צלע יבום לא לעין עיטם
 לבלתי שאת בתפוח דביריך: קרא יי שמך על שם שני
 כהנים דוד מוצאך בחיל בשדה יעריך: בנה מעונך בנו
 ויחנךך שם בשם אביו אשר קדמו נחתם בשיריך:
 ובמחשבות בוראך עלית בטרם ברא תבל ושחק ועולם
 על עפריך: ובמי מריבה ביום זעם אזי טהרה ארצך
 ולא גשמה בכלות יצורך: ירד בעתו מטר ארצך ומן
 לילה בא לברכה וטל לן בקציריך: היית לשית חוג יסוד
 ממה תעודה יסוד קדוש ירחך לפיעדים מעפריך: בנים
 ובנות תשוקה שוקו שחקו בשוק והשתקשקו בסך
 עכריך: בחג בפז גפלאו בפש בפס פלאו טל אור והן

קינות לתשעה באב

ס

נמלאו זכרו נזיריך: איך אשמחה עוד בחרג איך אעלוז עוד
 בפורעד בי יבואון ימי ששון לפוריך: ארצה חמודה מאד
 לא נחמדה בעלות בנים חמודים לבית מחמד מגוריך:
 בעלה עגן הקמרת ממקום מקדשך יצא מקומו עשן אש
 מנחיריך: בקרוב מרעים בעיר שלחו בכרמך בעיר ערו
 ועוררו בעיר קדיש בעריך: ברזל בלי נשמע קלו בעת
 נבנית איך חרבות צור בה תקעו מצריך: על זאת בשק
 עוברים עברים אבל בוטחים בי ישמחו אחרי התור
 בתוריך: בילל לקולי אלי איך תתאפקי הלא קרא
 לשק ובכי אלוף נעוריך: לב מודה יחלה לתאורה
 יכלה יישן עדי בעלה עמוד שחרך: אקום חצות לילה
 על משמרות מאפל לשמור לאור יאתה בקר לשומריך:
 אז תמצאי צוף דבש אז לא תקונני בראש בי תתפונני
 בראש הרי הרריך: יבא כבוד הלכנון לה ותתלפני בכני
 עדרים בני אדר גרריך: עורי והתנערי עירך יער נוערים
 נער יתו אות לעץ יער חזיריך: קימי ואורי לכל חושקי
 מאורך והם הולכי בחשך עדי אורו מאוריך: ציון לציון
 ואות עז עוד תהי ולגם עמים ותגבהנה רגלי מבשריך:
 נצלי עדי העני ותני לבושך שני תולע כבלה עדי לקשור
 קשריך: אל תאמרי לי אשר זקנת היותך לאיש עוד
 תתעדני חלוץ השד לגוריך: תלדי בני שעשועיך בעת
 עדנה תתחדשי בנעורים כנשריך: יטה לטוב יצרך
 צור יוצרך יצרך תהיי נצורה בעיר חברה למוריך:
 יגאל בעז משבי מיד חזיר הצבי ויהי עמרת צבי
 לשאר ערריך: